

KÜHEYLAN

K U H E L A N
(EQUUS)

K-81

Yazan : PETER SHAFFER
Çeviren : SEVGİ SANLI

K İ Ş İ L E R :

MARTIN DYSART Bir Psikiyatr
ALAN STRANG
FRANK STARNG Babası
DORA STRANG Annesi
HESTER SALOMON Bir Yargıç
JILL MASON
HARRY DALTON Bir Ahır sahibi
GENÇ BİR ATLI
HEMSİRE
HEMSİRE

Altı oyuncu - Seçkini de oynayan Genç atlıyla birlikte At olarak görünürler. Olay İngilterenin güneyindeki Rokkeby Psikiyatri kılınığında geçer.

Şimdiki zamanda.

Oyun zaman, yer ya da atmosfer değişikliğini belirtmek için 35 sahneye bölünmüştür. Bununla beraber aksiyon süreklidir.

21.10.1975

DRAMATURGİ BÖLÜMÜ :

Ankara

altından görünür. Onları saklamağa çalışılmamalıdır. Evcil hayvanları, daha kötücü pantomim atları taklitten kaçınılmalıdır. Atlar hiç bir zaman dört ayak üstünde yürümemeli, öne bile eğilmemelidir. Seçkin adındaki atın sırtına bindiği an bir yana bırakılırsa, atlar dimdik durmalı, atın görünmeyen vücudu arkasında uzanıyor varsayılmalıdır. Bacakların, dizlerin, boynun, yüzün, atlara yakışır bir kıvraklık ve vakarla kullanılması sayesinde at izlenimi uyandırılmalıdır. Maskelerin seyirci önünde, bir tören havası içinde tam aynı anda takılmasına da çok dikkat edilmelidir.

K O R O

Metinde zaman zaman Küheylân sesinden sözedilir.

Bu ses Tanrı Küheylân'ın varlığını belirtir. Sahne gerisinde oturan oyuncular bir koro gibi mırıldanarak, ayaklarıyla yere vurarak, tempo tutarak bu sesi çıkarırlar. At gibi kişnemekten kaçınılmalıdır.

P E R D E

Karanlık :

Sessizlik :

Kare üzerinde ölgün ışık. Takip ışığında Alan Sıranç, blucin ile süveter giymiş, on yedi yaşlarında narin bir çocuk, durur-önünde Seçkin adındaki at vardır. Alan'ın duruşunda büyük bir şefkat sezilir; başını atın omuzuna dayamıştır, elleriyle hayvanın başına okşar. At da onun boynunu koklar.

Karanlıkta bir çakmak alevi parlar. Işıklar dairede hafifçe çoğalır. Sahne önünde, sol taraftaki sırada Martin Dysart sigara içer. Kırk dört kırk beş yaşlarında bir adam.

- Seçkin adındaki atla hep böyle sarmaşdolaş. Hayvan terli alnını getirir de yanığına yaslar. Bir saat karanlıkta dururlar öylece. Tapkı sevişen bir çift gibi :

İşin tuhafı, at aklından çıkmıyor. Çocuk değil de at. Atın meramı ne, diye düşünüp duruyorum. Zincir vurulmuş ağzıyla çocuğu öpen o koskoca baş gitmiyor gözümün önünden. Karnını doyurmakla da, kendi cinsini üretmeklede hiç mi hiç ilgisi olmayan bir isteği iletiyor gemiyle dürtterek. Ne olabilir bu istek? Artık atlıktan çıkmak mı? Kendini sonsuza dek belli bir soya bağlayan dizginlerden kurtulmak mı? Bir an, ruhumuz bile duymadan, bir at bütün acılarını, günlük çilesi olan bütün o itiş kışkırları toplayıp da eleme çeviremez mi? Elem atın nesine gerek ?

(Atın metal tırnakları tahta üstünde hafifce ses çıkarır Dysart kalkar, hem tiyatrodaki büyük, hem sahnedeki küçük seyirci topluluğuna hitap eder)

(Alan atı kareden çıkarır. Tünelde kaybolurlar.)

Görüyorsunuz ya, ne yapacağımı şaşırdım. Bir taşra hastanesinde işi başından aşkın bir ruh hekiminin nesine gerek böyle sorular? Kararsız, yararsız da ne demek, düpe düz kışkırtıcı, düpedüz yıkıcı.

Doğrusunu isterseniz, yalğınım. Kendi omuzlarımla arasında taşıyorum şu at başını. İçimi saran duygu bu işte. Eski bir dil, eski sanılar, eski kavramlar dizginliyor beni, ama bütün engelleri aşip, varlığını belirli belirsiz sezdiğim o yepyeni koşu yoluna atlamak için alesta bekliyorum. Göremiyorum bu yeni yolu, bu yeni benliği. Çünkü eğitilmiş, vasat kafam yanlış bir açıda tutuluyor. Zıplayamıyorum çünkü kantarmam kısıtlıyor beni. Öz gücümse, beygir gücüm diyelim isterseniz, pek yetersiz. Kesinlikle bildiğim tek şey eninde sonunda bir at kafasının benim için çözülmez olduğu.

Bir de kalkmış çocuk hafızlarıyla uğraşarak, onları değiştirmeye çalışıyorum. Haddini bilmezlik en güvenli ağızda bile kekremesi bir tad bırakır zamanla. Bir bakıma bunu şu çocuğa bağlamak yanlış. Yıllardır şüpheler içindeydim. Yıllardır şu kasvetli yerde şüphelerim birike birike dağıldı. Onu yerinden oynatan bu olayın alışılan dereceyi aşması. Evet, asıl neden aşırılık, biliyorum bunu. Gelgelelim, neden ne olursa olsun, şüpheler içimi usul usul kemirmekle kalmıyor artık, iliğime işliyor. Dıçak kemiğe dayandı. Özür dilerim. Söylediklerim ipe sapa gelmez şeyler. Olanları doğru dürüst anlatmaya başlayayım, sırasıyla. Geçen ay bir pazartesi günü Hesther beni görmeğe gelmişti.

2. SAHNE

Işıklar sıcaklaşır.

Oturur, Hemşire Karaye girer.

- Bayan Salomon geldi, Doktor bey.

- Buraya alınız, lütfen.

(Hemşire ayrılıp, Hesther'in oturduğu yere gider.)

Bazı günler Hesther'i suçlarım. Delikanlıyı bana o getirmişti. Bu saçma, tabii. Delikanlı, bardağı taşıran son damla oldu sadece. İla bu hasta, ha bir sonraki, ha daha sonraki. Sabrım taşacaktı ergeç. Hiç değilse bana öyle geliyor.

- (Karaye girer: Kırk beş yaşlarında bir kadın.) Martin !

- (Kalkıp onu yanağından öper) Sayın bayan başkan işkence hücrelerine hoş geldiniz.

- Beni hemen kabul ettiğin için teşekkürler.

- İçim ferahladı seni görünce. Divana buyur.

- Bugün çok mu bunaldın gene ?

- Yoo. Sadece on beş yaşında bir şizofrenle, babasının başına vura vura mankafa ettiği sekiz yaşında bir kız.. Normal sayılır.... Ama senin halin ne böyle ?

- Martin! Bu şimdiye kadar yargıladığım en sarsıcı, en müthiş olay.

- Demin , telefonda söylemiştin.

- Doğru söylüyorum. Bizim yargıçlar kurulu çocuğu hapishaneye yollamak istedi: Ellerinden gelse ömür boyu hapsedecekler oğlanı. Sana yollayabilmek için tam iki saat kıyasiya cenkleştin onlarla.

- Bana mı ?

- Yani hastaneye.

- Bana bak, Hesther. Baştan söyleyeyim. Yeni hasta kabul edecek durumda değilim. Elimdekilerle zor başa çıkıyorum zaten.

- Bunu geri çeviremezsin.

- YSART
ESTHER
- Neye çeviremez miyim ?
- İnsanların çoğu olup bitenleri iğrenç bulacak da ondan. Bu arada doktorlar da.
- YSART
- Bu odayı mesleğinin erbabı olan iki psikiyatrla paylaştığını hatırlatırım sana.
- ESTHER
- YSART
- ESTHER
- Onların da herkes kadar kafası bozulacak merak etme.
- Ama hiç dayanağı olmayan bir sav bu.
- A, elbet öfkeye kapılmayacaklar, hekimce davranacaklar; ama bir de içlerine sor. İçin için tiksinecek, isyan edecekler. Sapına kadar İngilizliklerini bırakmayacaklar elden. Tıpkı benim yargıçlar gibi.
- YSART
- ESTHER
- Ya ben neyim sanki, Polinezyalı mı ?
- Ne demek istediğimi biliyorsun pek âlâ (Durma) Yalvarırım Martin. Bu ölüm kalım meselesi. Bu çocuğu kurtarsan kurtarsan, sen kurtarırısın.
- YSART
- ESTHER
- Niye? Ne yapmış ki? Küçük bir kızın peşisine seks ilâcı mı karıştırmış? Senin kurulu böyle iki saat kıvrandıran ne olabilir ?
- YSART
- ESTHER
- Sivri bir demirle altı atın gözünü köretmiş. (Uzun bir duraklama)
- YSART
- ESTHER
- Kör mü etmiş ?
- Evet.
- YSART
- ESTHER
- Hepsini aynı anda mı, yoksa aralar vererek mi ?
- YSART
- ESTHER
- Bir gece içinde.
- YSART
- ESTHER
- Nerede ?
- YSART
- ESTHER
- Wincshester yakınında, binicilerin at kiraladığı bir ahırda. Hafta sonlarında orada çalışıyormuş.
- YSART
- ESTHER
- Kaç yaşında.
- YSART
- ESTHER
- On yedi.
- YSART
- ESTHER
- Mahkemede ne dedi ?
- YSART
- ESTHER
- Hiçbir şey. Sadece şarkı söyledi.
- YSART
- ESTHER
- Şarkı mı söyledi ?
- YSART
- ESTHER
- Ne zaman biri ona bir şey sorduysa, Yalvarırım onu kabul et Martin. Bu senden son ricam olacak. Bir daha da bir şey istersen...
- YSART
- ESTHER
- İstersin elbet....
- YSART
- ESTHER
- İsterim elbet... Bak, bu çocuk kötü olabilir. Ama sana fena halde ihtiyacı var, benim bildiğim. Üstelik bu muayenehanenin yüzlerce kilometre ötesinde gidilmeden ne onu ne de olanları anlayabilecek biri bulunabilir. Ayrıca...
- YSART
- ESTHER
- Ne ?
- YSART
- ESTHER
- Kendine özgü, ilginç bir havası var.
- YSART
- ESTHER
- Nesi ilginç ?
- YSART
- ESTHER
- Titreşimleri...
- YSART
- ESTHER
- Sana da, titreşimlerine de başlarım şimdi...
- YSART
- ESTHER
- Enikonu etkiliyor insanı. Göreceksin,

HESTHER - Ne zaman geliyos buraya ?

HESTHER - Yarın sabah, Bereket versin Nörolaji koğuşunda her bın var vardı. Biliyorum işi böyle olup bittiye getirmem çok ayıp, Martin. Ama açık söyleyeyim, başka bir çözüm yolu bulamadım. (Duraklama.)

DYSART - Cuma günü beni görmeye gelebilir misin ?

HESTHER - Ne iyisin Martin !

DYSART - İşten sonra gelirsen sana bir kadeh içki de veririm.

HESTHER - Sen eşi bulunmaz bir tanesin sen.

DYSART - Ne demezsin ?

HESTHER - Sağlıcakla kal !

DYSART - Oğlanın adını söyle bari !

HESTHER - Alan Strang.

(Hesther dönüp yerine oturur)

DYSART - (Seyircilere) Ne bekliyordum? Doğrusunu isterseniz sıradan birini... Çentik çentik bir küçük yüz daha, ergenlik çağında bir ipsiz daha; sıradan bir aykırılık. Kafa tamirciliğinin büyük yanı da şu! Hiç müşterisiz kalmazsınız.

(Heşmire, arkasında Alan'la tunelden gelir. Kareye girer.)

HEŞMİRE - Alan Strang geldi, Doktor!

(Çocuk içeriye girer)

DYSART - Merhaba! Adım Martin Dysart. Tanıştığımıza sevindim. (Elini uzatır. Alan hiç bir tepki göstermez.) Tamam Heşmire hanım. Teşekkür ederim.

3 Sahne

İSMİRE
SART
AN
SART
AN
SART

-(Çıkıp yerine döner.)
- (Bir dosya açarak) Ee, yolculuk nasıl geçti bakalım? Umarım sana öğle yemeği vermişlerdir.
- (Gözlerini ona dikmiş ayakta durur.)
- Oturmaz mısın ?
 (Duraklama. Oturmaz. Dysart doysasına bakar)
Adın Alan, Soyadın Strang. Başka adın var mı ? (Susku) On yedi yaşındasın demek. Öyle mi ? On yedi yaşında mısın? Efendim...?
- (Alçak sesle şarkı söyler)
 Çifte elmaştır markası.
 Halis Çam kol ayası.
 Çifte elmaştır markası.
 Harikalar harikası.
- (Hiç bozulmadan) Demek, hafta boyunca bir elektrikçi dükkanında çalışıyorsun. Ailenin yanındasın. Babanın da bir basım evi var. Nasıl şeyler basar.)

ALAN

(Daha yüksek sesle)
Çifte elmadır markası.
Harikalar harikası.
Çifte elmadır markası
Sizden bir denemesi.

YSART

LAN

- Takvimler, el ilânları filân mı basar ?
- (Ona düşmanca yaklaşır)
Kime sorsan isteği Korsan
Yıllanmış şarabın Korsandır adı.
İçimi pek güzel, nefistir tadı.

YSART

LAN

- Şarkı söyleyeceksen otur bari. Daha rahat olmaz mı ? (Durma)
- Çin işi, Japon işi
İçmeye doymaz kişi
Demli çay, kademli çay
Mis kokulu Ti-Fu-lay.

SART

- (Takdirle) Bak bu güzel. Bu ötekilerden çok hoşuma gitti. Bir daha söyler misin lütfen ?

AN

(Alan ondan uzaklaşıp sahne gerisindeki sıraya oturur.)
- (Söyleyerek)

SART

Çifte elmas markası.
Halis çam kol niyası.

- (Gülümseyerek) Yanılmışım meğer. Bu daha güzelmiş. Havası da pek kıvrak. Bir daha söylesene.

(Sessizlik Delikanlı ona öfkeyle bakar) Seni tek kişilik bir odaya aldıracağım bir süre. Bir iki boş odamız var. Koğuştan çok daha iyidir. Yarın beni görmeye gelirsin. (Kalkar) Televizyon seyretmene izin vermeyen hangisi, annen mi yoksa baban mı? Yoksa her ikisi de mi? (Kapıdan dışarı bağırır) Hemşiranım !

(Alan dik dik ona bakar. Hemşire gelir.)

ŞİRE

ART

ŞİRE

ART

- Buyurun Doktor bey.

- Strang'ı üç numaralı odaya alınız, lütfen. Bir süre orada kalacak.

- Başlıştüne, efendim.

- (Alan'a) Odayı seveceksin. İyi odadır.

(Çocuk Dysart'a dik dik bakarak oturur Dysart'ta aynı şekilde ona bakar.)

ŞİRE

RT

- Gel bakalım delikanlı... Buradan... Buradan dedim, lütfen.

- (İstemeye istemeye kalkar, Dysart'a tehlikeli derecede yakınından geçerek hemşireye gider ve sol kapıdan çıkar.)

- (Büyülenmiş gibi arkasından bakar)

4. SAHNE

Hemşireyle hasta daireye geçerek Doktorun başlanırlıta oturduğu sıraya giderler. Bu sıra aynı zamanda Alan'ın yatağı olarak kullanılacaktır.

- Ne güzel oda değıil mi Falihin varmış da, buraya düştün, koğıuş gürültülü patırtılı bir yerdir.

- (Şarkı söyleyerek)

Süpürür döver, Hoover, Hoover, Hoover.

- (Ona bakarak) Umarım seninle iyi geçiniziz. Uslu durursan çok daha iyi vakit gecirirsin burada.

- Ha siktir !

- (Gergin) Zil burada. Tuvalet koridorun öbür ucunda.

(Hemşire onu bırakıp yerine döner. Alan sıraya uzanır.)

5. SAHNE

- (Karenin ortasında durup seyircilerle konuşur. Heyecanlıdır.)

Açıkca yorumlanabilen şu düşü gördüm o gece. Homeros çağı Yunanistan'ında bir bağrahipmişim, Yüzünde kocaman, altın bir maske var. Agamennon maskesine benzeyen soylu, sakallı, heybetli bir maske. Elimde keskin bir bıçakla koskocaman, yusuvarlak bir taşın başında duruyorum. Çok önemli bir kurban törenini yönetiyorum. Ürünlerin ya da sefere çıkan bir ordunun kaderi bu törene bağılı. Bir alay çocuk, beşyüz kadar kızla oğlan kurban edilecek. Argos ovasını boydan boya kesen bir uzun sıra halinde beklediklerini görürüm. Buranın Argos olduğunu toprağının kızılığından bildim. İki yanında iki rahip çömezi var. Onlar da maskeli. Miken'de bulunan, patlak gözlü yayvan maskelerden takmışlar yüzlerine. Bu iki rahip müthiş güçlü. Yorulmak nedir bilmiyorlar. Sırası gelip önümüze dikilen çocuğı, arkasından kavradıkları gibi sunağın üstüne fırlatıyorlar. O zaman beni bile şaşırtan bir cerrah ustalığı ile başağı saplayıp, bir vuruştta göbek hizasına kadar tertemiz kesiyorum; örnek üzerinde kumaş biçen bir terzi gibi. Etleri ayırıp bağırsakları kopararak, sıcak sıcak, dumanı üstünde yere atıyorum. Öbür iki adam bağırsakların aldığı biçimi inceliyorlar, Hiyeroglif çözercesine. Besbelliki baş rahiplikte üstüme yok. Kesip biçmedeki eşsiz ustalığıım sayesinde bulunduğum yere yükselmişim. Ama kimseinin bilmediğı bir şey var. Gönlüm iyice bulunmağı bağladı artık. Kestiğim her kurbanla da buluntı artıyor. Maskenin ardında yemyeşil kesiliyor yüzüm. Tabii renk vermemek için iki kat çaba harcıyor, durup dinlenmeden doğruyorum önüme geleni. İyi biliyorum ki iki yardımcım ezginliğim şuncacık farkesteler halim bitiktir. Şu durmadan

tekrarlanan tiksindirici işin topluma herhangi bir yarar sağlayacağından şüphe ettiğimi sezmeye görsünler, sunağa yatırılmak sırası bana gelir. Allah kahretsin! Olacağı buydu. Maske yüzümden kaymağa başladı. Rahiplerin ikisi birden dönüp bakıyorlar. Biraz daha kayıyor. Yüzümden boğanan yeşil teri görüyorlar. Patlak altın gözlerini kan bürüyor. Birden, bıçağı elimden koparıp alıyorlardı ki, uyanıverdim.

6. SAHNE

(Hesther kareye girer ışıklar sıcaklaşır.)

- Rica ederim, saçmalama. Çocuklarla yaptığın çalışmalar son derece başarılı. Bunu bilmen gerekir.

- Peki ya çocuklar biliyorlar mı acaba ?

- Eh, aşkolsun !

- Peki, peki dediğin gibidir.

- Hah şöyle, yola gel.

- Kulak asma dediklerime. Oturup beni dinlediğin kabahat. Meslek hayatımın yaş dönümüne girdim. İşte okadar. Ergeç başına gelir herkesin, senden başka.

- Tabii, tabii. Ben bir an bile yılmadan usanmadan yargıçlığımı yaptım.

- Yok efendim. Senin de arasına yıldıgın anlar olur şüphesiz. Ama ancak kendini görevin için yeterli bulmadığın zamanlar. Oysa ben artık görevimi kendim için yeterli bulmamağa başladım.

- Ciddi mi söylüyorsun ?

- Günden güne artıyor bu duygum. Önümüzdeki on yılı gerçek Yunanistanda ağır ağır dolaşarak geçirmek isterdim... Aslında böyle saçma sapan düşler görmem senin yüzünden.

- Benim yüzümden mi ?

- Senin şu delikanlı aklımı karıştırdı. Biliyor musun, sunağa yatırılan her kurbanda gördüğüm onun yüzüydü.

- Alan'ın mı ?

- Nasıl uzun uzun, nasıl garip garip bakıyor adamın yüzüne!

- Öyle...

- Suçlar gibi... Şiddetle suçlandığımı hissediyorum, onunla gözgöze gelince. Ama neyle suçlandığımı bilmiyorum. Onu düzeltmeye çalışmak benim dengemi sarsacak. Hele şimdiki durumumda. Önceleri dik dik şarkı söylüyordu. Şimdi de dik dik konuşuyor.

- (Şaşmış) Seninle konuşuyor demek.

- İki günlük reklâm yayınlarından sonra düğme çat diye kapandı. Gördüğümüz kâbuslar yüzünden olduğunu sanıyorum.

(Hemşire kolunda bir battaniye, elinde not defteriyle dairenin çevresinde hızlı hızlı yürür.)

- Kâbus mu görüyor ?
- Korkunç karabasanlarla uğraşıyormuş uykusunda.
- Yatıştırıcı bir iki hap vermek zorunda kaldık ona Doktor bey. Dün gece de aynı şey oldu.
- (Hemşireye) Ne yapıyor? Bağırıyor mu ?
- (Masaya doğru) Çığlık çığlığa doktor.
- (Hemşire'ye) Çığlık çığlığa ha!
- Tekrarladığı bir şey var.
- Bir kelime mi ?
- Durmadan.... Şey diyor... (Notuna bakar) Küh.. Küh.. Küh... gibi geliyor kulağıma.
- Küh mü ?
- Evet, doktor, Küh.. Küh.. diye sayıklayıp duruyor.
- Ne tuhaf !

- Onu uyandırdığımda bana öyle bir sarıldı ki, kolumu kıracak sandım.
- (Hemşire Alan'ın yatağının yanında durur. Alan doğrulmuş oturmaktadır. Hemşire çocuğun üstüne battaniyeyi örtüp yerine döner)
- Sonra birden rüzgâr gibi içeriye daldı. Ne kapıyı tıkardatmak, ne bir şey. Allahtan yanımda hasta, filân yoktu.
- (Sıçrayarak) Baba!

- Ne ?
- Kendisine iki gün önce sorduğum bir sorunun karşılığını veriyordu.
- (Sesindeki öfke ilânları okurken iletlediği öfkeyi andırır.) Televizyondan nefret eden, baba!

(Alan dairenin öne yakın bir yerinde televizyon seyrediyormuş gibi yatar.)

- Babası seyretmesine engel mi oluyor demek istiyorsun ?
- Evet.
- Tehlikeli bir uyuşturucudur bu.
- Yok canım!

(Frank ayağa kalkıp dairenin öne yakın bölümüne gelir. Elli yaşlarında bir adam.)

- (Alan'a) Görünüşü aldatıcıdır. İlk bakışta anlaşılmaz. Ama işin gerçek yüzü budur işte. Zekâyı körletir. Son derece zararlı bir uyuşturucu. Bilmem kavrayabildin mi ?

(Dora onu izler. O da orta yaşlıdır.)

- Biraz büyütüyor musun , canım ?
- Şu meretin karşısından ayrılmazsan gece gündüz, mankafa olur çıkarsın sonunda. Halkın çoğu gibi.. Ömrünün sonuna kadar da mankafa kalırsın.... Göz bağcılık bu. Sana birşeyler veriyormuş gibi görünür.

Gerçekte senden birşeyler alıp götürür. Şunu seyrettiğin her dakika zekân da körlenir, dikkatin de. Gözbağcılık derler buna, anlaşılabilir mi? (Yerde oturan Alan omuz silker)

ANK - Keyfini kaçırmak gibi olmasın ama kitabın yerini tutacak bir şey yoktur. Ne o, sevmiyor musun okumayı ?

AN - Şöyle böyle.

ANK - Biliyorum, senin ne vazifen, diye geçiriyorsun içinden ama benim vazifem aslında... düşünsene, bir basımcının oğlusun ama kitap açtığın bile yok. Ayıp değil mi? Herkes senin gibi olsaydı ben çoktan iflâs etmiştim. Bilmem kavrayabildin mi ?

RA - Zaman değişiyor Frank.

ANK - (Makulca) Gene de ancak sen değişmesine izin verirsen değişir Dora. Bu Televizyonu yarın sabahdan tezi yok geri gönder lütfen.

AN - (Haykırarak) Olmaz!

RA - Frank, olmaz !

ANK - Kusura bakma Dora. Bu meret bu evde bir saniye fazla kalamaz. İstemediğimi daha işin başında söyledim sana.

RA - İyi ama artık herkes televizyon seyrediyor şekerim.

ANK - Seyrediyor da ne görüyor? Körü körüne bir vahşet. Kabak tadı veren nükteler! Beş dakikada bir sırtıktan bir soyтары sana istemediğin bir şeyi satmağa kalkar. Maksat, iktisadi düzeni ayakta tutmak. (Alan'a) Kusura bakma delikanlı.

(Frank sahneden ayrılıp gene yerine oturur.)

STHER - Adam komünist öyleyse.

SART - Eski tip sosyalistlerden, bana kalırsa. Amansızca, nefsinin islah etmeye çalışan biri.

STHER - Her ikisi de beklediğimden daha yaşlı.

SART - Öyleye benzer.

RA - (Frank'ın arkasından bakarak) Sen de, pek aşırı gidiyorsun şekerim. (O da ön sahneden ayrılarak, kocasının yanına oturur.)

STHER - Kadın eskiden öğretmenmiş, değil mi ?

SART - Evet. Çocuk bununla övünüyor. Öğleden sonra bunu konuştuk.

AN - (Kavgacı bir tavırla ayağa kalkar) Annem senden çok daha iyi bilir.

(Hesther Dysart'ın yanına geçerek oturur. Bundan sonraki sahne boyunca Alan, Dysart'la, ama ona bakmadan konuşarak daire etrafında yürür. Dysart da aynı şekilde karşılık verir.)

SART - (Alan'a) Öyle mi ?

AN - Ant olsun ki, ben de, senden fazla tarih bilirim.

SART - Ant olsun bilmezsin..

AN - Pekalâ, söyle bakalım. İskoçyalıların balyozu kimdi ?

SART - (Alan'a) Bilmiyorum, Kim ?

AN - Birinci Edward! Bir daha güldüğü görülmeyen kim ?

- SART
AN - (Alan'a) Bilmiyorum. Kim ?
- SART
AN - Senin de birşey bildiğin yok. Birinci Henry, tabii. Ben bütün kralları su gibi bilirim.
- SART
AN - (Alan'a) En çok hangisini seversin ?
- SART
AN - John'ı.
- SART
AN - Niçin ?
- SART
AN - Çünkü gözlerini oydurmuştu o ukalâ... (Yanlış birşey söylediğini fark eder.) Oydurmadı aslında... Ona engel oldular. Cellâdın merhameti tuttu.
- STHER
AN - Başıma gelenler !
- SART
AN - Ona engel oldular.
- SART
AN - Daha garip bir soru izledi bunu...
- STHER
AN - "Din halkların afyonudur" diyen kim ?
- SART
AN - Aman yarabbim !
- (Alan kıkırdıyarak güler.)
- SART
AN - İşin tuhafı, suçlu suçlu gülerek söyledi bu sözü. Bu cümlenin bir çeşit gerginlikle çağırışım yaptırdığı belli.
- STHER
AN - Sen ne dedin ?
- SART
AN - Ona doğru karşılığı verdim. (Alan'a) Karl Ma
- SART
AN - Değil.
- SART
AN - (Alan'a) Kim öyleyse ?
- SART
AN - Senin ne vazifen ?
- SART
AN - Belki babası söylemiştir. Karısını kızdırmak için söylemiş olabilir.
- STHER
AN - Kadın dindar mı demek istiyorsun ?
- SART
AN - Olabilir. Öğrenmeğe çalıştım ama bir sonuca varamadım daha.
- SART
AN - Senin ne vazifen ?
- (Alan yatağına dönerek, karanlıkta yatar.)
- SART
AN - Onu pazara öğrenirim.
- STHER
AN - Nasıl yani ?
- SART
AN - (Ayğa kalkarak) Evine gitmek istiyorum. Bakayım orada nasıl bir hava esiyor? Onun için kendimi zorla davet ettirdim.
- STHER
AN - Öyle mi ?
- SART
AN - Din üzerine bir çekişme varsa, kutsal dinlenme gününde belli olur. Durumu bildiririm sana.
- (Dysart Hesther'i yanağından öper. Her ikisi de kareden ayrılırlar. Hesther gene yerine oturur. Dysart dairenin etrafında yürüyerek sahne önünde kendisini bekleyen Dora ile selamlaşır.)

7 SAHNE

- SART - (Elini sıkarak)
Merhaba Bayan Strang.
- RA - Eğim, daha basımevinden gelmedi. Ama neredeyse burada olur.
- SART - Pazar günleri de çalışır mı ?
- RA - Pazar mazar demez çalışır. İtikadı yoktur böyle şeylere.
- SART - Belki o gelmeden sizinle baş başa konuşuruz biraz.
- RA - Tabii. Oturma odasına buyurmaz mısınız.
- (Onu kareye götürür. Çok heyecanlıdır.) Buyurun.....
- (Oturmasını işaret eder. Sonra ellerini sıkı sıkı birleştirir.)
- SART - Bayan Strang bu iş nasıl oldu, hiç fikriniz var mı ?
- RA - Ben de anlayamıyorum, Doktor. İnandırıcı şey değil. Alan her zaman öyle uysal bir çocuktur ki. Hayvanları da çok sever. Özellikle atları.
- SART - Özellikle mi ?
- RA - Evet. Hatta yatak odasının duvarında bir at resmi durur. Bir çitin üstünden bakan güzel bir kırat. Babası bir kaç yıl önce bastığı bir takvimden koparıp ona vermişti. O gün bugündür odasında asılı durur... Daha yedi sekiz yaşındayken bana aynı kitabı tekrar tekrar okuturdu. Bir atın öyküsünü.
- SART - Sahi mi ?
- RA - Evet, atın ismi Hakandı kimseyi bindirmezdi sırtına.
- (Alan annesine bakmadan yataktan seslenir.)
- SART - (Daha genç, heyecanlı bir sesle.) Niçin... Niçin... Söyle... kendi sesiyle...
- RA - Hayvanların konuştuğunu düşünmek hoşuna giderdi.
- SART - Öyle mi ?
- RA - Söyle... söyle... Onun sesiyle söyle...
- SART - (Mağrur bir sesle) Çünkü sadıkım ben.. (Alan güler) Adım Hakandır. Atların Hakanı derler bana. Yalnız genç efendim, sırtıma binebilir... Başka kim binse silkelere atarım üstünden...
- (Alan daha yüksek sesle güler)
- SART - Sonra, ona attan düşmekle ilgili tuhaf bir şey anlattığımı da hatırlıyorum. Bilir misiniz, Hristiyan süvariler yeni dünyada ilk görüldüğü zaman, putlara tapan yerliler, atla binicisinin tek kişi olduğunu sanmışlar.
- SART - Sahi mi ?
- SART - (Doğrulup oturarak) Tek kişi ha ?
- SART - Aslında bir tanrıdır diye düşünmüşler.
- SART - Tanrı ha.
- SART - Ancak atlı atından düşünce anlamışlar gerçeği.

- DYSART - Harika! Bunu ilk kez iditiyorum. Ona atlar üzerine anlattığınız buna benzer şeyler var mı acaba ?
- ORA - Pek hatırlamıyorum. Tabii İncilde sık sık sözedilir atlardan.
- DYSART - "Borazanlar arasında haykırdı avaz avaz! Ha - Ha !
- ORA - Ha - ha mı ?
- ORA - Hazreti Eyyub'un kitabından. Ne huşû uyandırıcı bir bölüm, değil mi? (Kitaptan tekrarlayarak.) Sen misin atı güçlü kılan ?
- LAN - Gök gürültüsünü sen mi yele ettin boynuna ?
- ORA - (Alan'a) Burun deliklerinin görkemi tüyler ürpertir.
- LAN - Yeri göğü tuttu gazaba gelip de.
- ORA - Borazanlar arasında haykırdı.
- LAN - (Borazan gibi) Ha! Ha!
- ORA - Televizyonda da bir sürü kovboy filmi seyrederdik. Alan bunlara doyamazdı.
- YSART - Ama televizyonumuz yok değil mi ? Anladığıma göre kocanız hoşlanmıyor.
- ORA - (Sır verircesine) Hiç sevmez... Öğleden sonraları Alan'ı bitişikte oturan bir arkadaşına yollardım.
- YSART - (Gülümseyerek) Babasından habersiz mi ?
- ORA - Göz görmeyince, gönül katlanır. Öyle değil mi? Hem kovboy filmi seyretmenin ne zararı olacak çocuğa ?
- (Frank , ayağa kalkıp kareye girer. Alan yatıp battaniyeyi üstüne çeker.)
- ORA - (Frank'a) Oo, hoş geldin , şekerim. Seni Doktor Dysart'la tanıştırayım.
- RANK - (Elini sıkarak) Memnun oldum efendim.
- YSART - Memnun oldum.
- ORA - Alan'ın atları ne kadar sevdiğini anlatıyordum Doktora.
- RANK - (Gergin) Öyle sanıyorduk.
- ORA - Her zaman atlara bayılırdı, bilirsin şekerim. Ona verdiği at resmini gözü gibi korudu.
- RANK - (Şaşırarak) Ne olmuş yani ?
- ORA - Hiçbir şey olduğu yok tatlım. Yalnız hatırlar mısın, resmi görür görmez "İlle bana ver", diye tutturduydum. Biz ailece ata düşkünüzdür zaten. Benim tarafım, hiç değilse. Büyük babam her sabah, başında melon şapka, ayağında kilot pantolon Brighton arkasındaki bayırlarda at koştururdu. Ne de yakışıklı dururdu at sırtında. Küheylan sevdası derdi bu tutkusuna. (Frank onlardan uzaklaşıp, bezgince oturur.)
- RANK - (Tekrarlıyarak) Küheylan sevdası...
- ORA - Soylu arap atlarına Küheylan denildiğini söylemiştim. Bu kelime Alan'ı büyülemişti adeta.
- RANK - (Tadını çıkararak) Küheylan...
- ORA - Çocuğun at binmesini hep istemişimdir. Ne kadar zevk alacaktı kim bilir...

- SART - Ata binmişti her hâlde.
- RA - Binmedi.
- SART - Hiç mi ?
- RA - Binmek istemedi. Kesinlikle söyledi istemediğini.
- SART - Ama ahırlarda çalıştığına göre binmek zorunda kalmıştır, yani işi gereği.
- RA - Evet, öylesi akla yakın geliyor. Ama binmem diye tutturmuştu, değil mi canım ?
- ANK - (Kuruca) Gübre tırmıklamak ona yetip de artıyordu, besbelli..
- SART - Buna bir neden gösterdi mi hiç ?
- RA - Hayır. Her ikimiz de pek tuhaf buluyorduk. Ama üstünde konuşmak bile istemiyordu. Bütün hafta o Allah'ın cezası dükkanda kapanıp kaldıktan sonra hava almak için can atacağını sanırdık. Ama ne gezer? Elektrik ve mutfak aletleri satılan bir dükkân. Duygulu bir çocuğa uygun bir çevre mi bu, Doktor ?
- ANK - Doktor beye bir fincan çay ikram ettin mi canım ?
- RA - Ay affedersiniz, unuttum. Nasıl canınız çekiyordur kim bilir .
- SART - Fena olmaz.
- RA - Tabii.. tabii.. Bana bir dakika müsaade...
- (Dışarı çıkar ama dairede oyanalıp sağ kapının yakınında, konuşulanlara kulak kabartır. Alan battaniyesinin altında gerinip uyur. Frank ayağa kalkar.)
- NK - Karımın romantik düşünceleri vardır. Bilmem kavradınız mı ?
- ART - Ailesi üzerine mi ?
- NK - Dengi olmayan biriyle evlendiği kanısında. Sanırım haksız da değil. Ben anlamam böyle şeylerden.
- ART - Mr. Strang Alan'ın ata binmek istemeyişini çok ilginç buluyorum.
- NK - Alan bu. Onun işine akıl ermez. İtiraf edeyim, her zaman acayip bir çocuktur. Hafta sonlarını böyle hayvan pisliği temizliyerek geçirmek akıl kârı mı? Oysa eğitiminin ilerletmek için neler yapabiliirdi.
- ART - Okuyacak çocuğa benzemiyor pek.
- NK - Belki. Hiç bir zaman gerçek bir çaba göstermedi ki. Annesi çok yüz veriyor. Oğlan adını yazmaktan bile aciz olsa umurunda değil. Eski bir öğretmen sözüm yabana. Çocuk mutlu ~~mx~~ olsun da, gerisi vız gelir diyor.
- (Dora üzüntüyle ellerini oğuşturur, Frank tekrar oturur.)
- ART - Çocuk annesine daha mı yakın, sizce ?
- NK - İçtikleri su ayrı gitmez. Ne yalan söyliyeyim, bu kadar sıkı fıkı olmaları hoşuma gitmiyor. Hele yukarda odasında ona alçak sesle İncil'den kerametler naklettiğini işittikçe... Bazen saatlerce sürüyor bu.
- RT - Karınız dindar mıdır ?

- ANK - Bazılarına göre aşırı derecede. Ben karışmam. Bu kendi bileceği iş. Ama çocuğa gırtlğından tıkarçasına dindarlık aşılamağa kalkınca... E, çocuk ne kadar onunsa bir o kadar da benim. Karım bunu anlamak istemiyor. Dindar kişiler çok alıngan oluyorlar ama dindar olmayanların da duyarlılığı olabileceğini düşünmüyorlar nedense.
- SART - Anladığıma göre siz dindar değilsiniz.
- ANK - Ben dinsizim. Bunu açıkça da söylerim. Bana sorarsanız bütün bu olanlar bitenler İncil yüzünden.
- SART - Niye ?
- ANK - Düşünün bir kere... Geceler boyunca bir çocuğa şu tüyler ürpertici şeyler okunuyor: İşkenceyle öldürülen suçsuz bir adam. Başına dikenler batırılıyor, ellerine çiviler çakılıyor, bir kargı saplanıyor böğrüne. Ömrü boyunca silinmeyecek bir iz bırakabilir kişide. Şaka etmiyorum. Bütün bu öyküler oğlanın aklına başından alıyordu. Dini resimlere hayrandı. Özellikle zıpırca olanlara bakmaya doyamıyordu. Bilmem kavradınız mı? Bir iki kere set çektim bu merakına... (Duraklama) Hep din yüzünden... Bu evdeki en büyük derdimiz bu. Ama gelin görün, ça... iz... bir dert.
- (Dora fazla dayanamayıp içeriye girer.)
- RA - (Tatlılıkla) Kocamı hoş görün Doktor. Bu konu saplantısıdır onun. Öyle değil mi hayatım, kabul et.
- ANK - Ne dersen de.. Bütün bunlar benim için kötü seksten farksız..
- RA - Bunun Alan'la ilgisi ne ? kuzum .
- ANK - Olmaz olur mu? (Ciddi) Baştan aşağı ilgisi var Dora.
- RA - Anlamıyorum. Neler söylüyorsun ?
- (Frank dönerek uzaklaşır karısından)
- SART - (Yatıltıcı) Bay Strang acaba oğlunuzun cinsel konular üzerindeki bilgisi ne merkezde ?
- ANK - (Gergin) Bilmiyorum.
- SART - Siz onu bu konularda aydınlatmadınız mı ?
- ANK - Açıkça konuşmuş sayılmam onunla, hayır.
- SART - Ya siz, Bayan Strang ?
- RA - Yani... Ben bazı şeyler anlattım; anlatmam gerekirdi. Ben eskiden öğretmendim. Doktor bey, çocukla konuşmazsanız ne olacağını bilirim. Dergilerden, müstehcen kitaplardan öğrenir öğreneceğini.
- SART - Ona ne gibi şeyler anlattınız? Özür dilerim, bunları konuşmaktan sıkılıyorsanız...
- RA - Ona işin biyolojik yönünü anlattım. Ama bu konudaki inancımı da ilet-tim oğluma. Sevişmenin sadece maddeyle değil ruhla da ilgili olduğunu. Tanrı dilerse bir gün sevgiyi tanıyacağını söyledim. Yaşamının bu en önemli olayına hazırlanması yolunda uyardım onu. Bundan sonra, nasibinde

varsa, daha yüksek bir sevgiye de ulaşabileceğini... Anlamıyorum...
Hiç anlamıyorum.. Alan... (Hiçkırığını tutamaz. Kocasını kalkarak yanına gider.)

- (Sıkıntı içinde) Yapma Dora, yapma canım.

- (Anksiyöz bastırarak bir çaresizlikle) Gül bakalım! Her zamanki gibi gül sen.

- (Şefkatle) Kimse gülmüyor, Dora.

(Dora öfkeyle kocasına bakan Frank omuzlarına sarılır.)

Kimsenin güldüğü yok! değil mi Doktor ?

(Şefkatle karısını karenin dışına çıkarır sıradaki yerlerine otururlar. Işıklar iyice azalır.)

8. SAHNE

(Garip bir ses duyulur. Alan yatağında mırıldanmağa başlar. Kötü bir kâbus görmektedir. Vücuduyla kollarını çalgınca oynatarak bir şeyi itmeye çalışır gibidir. Çocuğun feryatları yükselirken, Dysart kareden ayrılır.)

- Küh... Küh... Küh...

(Teypteki "Küh" sesleri bütün Tiyatroyu dolaşır. Çocuk korkunç bir feryatla uyandığı sırada, Dysart yatağının ayak ucuna varır. Sesler birden susar. Doktor'la hasta bakışır. Dysart birdenbire oradan ayrılarak tekrar kareye girer.)

9. SAHNE

(Işıklar artar Dysart soldaki sırasına oturarak dosyasını açar. Alan yataktan kalkıp battaniyesini bırakarak içeriye girer. Vahşi bir görüşü vardır.)

- Günaydın. Bu sabah nasılsın ?

(Alan ona dik dik bakar.) Gel, otur.

(Alan geçip karşısındaki sıraya oturur)

Dün gece seni korkuttumsa, özür dilerim. Büromdan bazı evraklar alacaktım. Sana bir bakayım dedim. Sık sık düş görür müsün ?

- Ya sen ?

- Soru sormak benim işim. Sana düşen de karşılığını vermek.

- Kim demiş ?

- Ben. Sık sık düş görür müsün ?

- Ya sen ?

- Bana bak - Alan -

- Sen karşılık verirsen, ben de veririm. Sırayladır bu iş.

(Ara)

- YSART - Pek âlâ. Yalnız doğruyu söyleyeceğiz.
- LAN - (Alaylı) Pek âlâ.
- YSART - Söyle bakalım. Sık düş görür müsün ?
- LAN - Evet, ya sen ?
- YSART - Evet, belirli bir düşün var mı .
- LAN - Hayır. Ya senin ?
- YSART - Evet, dün gece gördüğün düş neydi ?
- LAN - Hatırlıyamıyorum. Ya seninki ?
- YSART - Doğruyu söyleyeceksin dedim.
- LAN - Doğru söyledim. Senin düşün ne? Belli başlısı ?
- YSART - Çocukları doğramak.
- (Alan gülümser) Sıra bende.
- LAN - Ne ?
- YSART - Bir atla ilişkili ilk anın ne ?
- LAN - Ne demek istiyorsun ?
- YSART - At hayatına ne zaman girdi ilk kez ?
- LAN - Hatırlamıyorum.
- YSART - Emin misin ?
- LAN - Evet.
- YSART - At ne zaman dikkatini çekti ilk kez, hiç mi aklına gelmiyor ?
- LAN - Gelmiyor dedim ya! Şimdi benim sıram.. Evli misin ?
- YSART - (Kendini kontrol ederek) Evliyim.
- LAN - Karın da doktor mu ?
- YSART - Benim sıram.
- LAN - Sor bakalım.
- YSART - Küh nedir ?
- (Durma)
- LAN - Dün gece uykunda bağırdın. Belki üstünde konuşmak istersin, dedim.
- YSART - (Şarkı söyleyerek) Çifte elmadır markası
- LAN - Halis Çam kolonyası.
- YSART - Şimdi, iş mi bu yaptığın ?
- LAN - (Daha yüksek sesle) Çifte elmadır markası
- YSART - Halis Çam kolonyası.
- LAN - Harikalar harikası:
- YSART - Pekâlâ, iyi günler !
- LAN - Ne demek istiyorsun ?
- YSART - Bu günlük görüşmemiz bitti.
- LAN - Ama sadece on dakika kaldım burada.
- YSART - Eh, n'apalım ?
- (Bir dosya alarak inceler. Alan gitmez.) İyi günler, dedim işitmedin mi evlâdım ?
- LAN - Bu olmadı ama.

- YASRT
AN
SART
AN
SART
AN
SART
AN
- Öyle mi ?..
 - (Vahşice) Benimle konuşman için Devlet saatine yirmi İngiliz ödüyor biliyorum. Aşağıda işittim.
 - Git de, biraz daha kulak kabart aşağıda söylenenlere.
 - Haksızlık bu! (Ani bir öfke nöbetiyle sıçrayarak yumruklarını sıkarak.) Sen... sen... gözbagcının birisin... adi ... siktirici düzenbaz.
 - Hemşire çağırayım mı ?
 - Hele parmağının ucuyla dokunsun bana, döve döve gebertirim kaltağı.
 - O daha önce senin hakkından gelir, merak etme. Allah yarattı demez. Şimdi yollar bakalım.
 - (Dosyasını okur. Alan boşu boşuna yumruklarını sıkarak olduğu yerde durur. Sonra döner. Bir sessizlik... Kareden hafif bir mırıltı yükselir.)
 - (Asık suratla) Kumsalda...

10 SAHNE

- SART
AN
ART
N
ART
N
- (Alan sahne gerisi tarafından, kareden çıkarak dairenin etrafında yürümeğe başlar. Yumuşak bir ışık.)
- Ne ?
 - Atı ilk kez kumsalda görmüştüm.
 - (Uşengeççe kumları tekmeler. Denize taş atar.)
 - Kaç yaşındaydın ?
 - Ne bileyim ben... Altı filan.
 - Peki anlat, ne yapıyordun orada.
 - Kumu kazıyordum.
- (Dairenin sahne önü merkezinde kendini yere atar. Elleriyle yeri kazar gibi yapar.)
- ART
ART
RT
RT
- Kumdan bir kale mi bu ?
 - Başka ne olabilir ?
 - (Uyarırcasına) Sonra ?
 - Birden bire bir ses işittim. Arkamdan gelen bir ses.
 - (Tünelden genç bir atlı rölanti hareketlerle çıkar, elindeki kırbaçla görünmeyen atını dairenin sağına doğru sürer. Mırıltı yükselir.)
 - Ne sesi ?
 - Nal sesleri, su şapırtılar...
 - Pu şapırtılar mı ?
 - Sular yükselmisti. Dört nal sürüyordu atını.
 - Kim ?
 - O adam. Üniversite öğrencisi gibi gençten biri. Kocaman bir ata binmiş üstüne doğru geliyordu. Beni görmediğini düşünüp bağırdım! Hey !

(Atlı normal harekete başliyerek karenin alt köşesinden hızla Alan'ın üstüne doğru koşar, Kıl payıyla durdurur.)

- (Dizginleri çekerek) Dur! Dur oğlum Dur! Affedersin, göremedim seni, çok mu korktun ?

- Hayır...

- (Yukardan bakarak) Oo bu kale dehşet !

- Adı ne ?

- Troyalı. Okşa istersen. Bir şey yapmaz.

(Alan utangaç, parmaklarının ucuna basarak görünmeyen bir omuzu okşar) (Hoşuna gitmiştir) Boyun yetişmiyor. Buraya çıkmak ister misin ?

(Alan gözleri fincan gibi açılmış. Başını sallar.) İyi. Bu taraftan gel öyleyse. Ata her zaman solundan binilir. Gel kaldırayım seni.

Tamam mı ? (Alan öbür tarafa geçer.) Haydi bakalım. Sen bırak kendini. Hoppala!

(Alan Atının baldırına basar. Atlı onu omuzlarına oturtur. Koro coşar, sonra susar.)

Nasıl hoşuna gitti mi ? (Alan başıyla evet diye işaret eder.) İyi şimdi yelesine yapış bakalım.

(Kamçısını uzatır, Alan ona tutunur) Sıkıca tutun. Dizlerini kenetle! aferin! Hazır mısınız? Haydi Troyalı.Yürü aslanım!

(Atlı, Alan'ın bacakları boğazında sıkıca kenetli, daire boyunca sahne gerisine doğru,ağır ağır yürür.)

- Nasıldı? Harika mıydı ?

(Alan sessizce at üstünde gider) Hatırlıyamıyor musun ?

- Daha hızlı gidelim mi ?

- Gidelim.

- Pekâla. Troyalı, haydi uçur beni, de yeter. Söyle bakayım.

- Uçur beni !

(Atlı omuzlarında Alan'la daire etrafında hızla koşmağa başlar.)

- Çok mu hızlı gittiniz ?

- Çok.

- Korkmadın mı ?

- Hayır.

- Haydi Troyalı göreyim seni... Haydi aslanım, uçur bizi... Sıkı tutun, haydi! Oplâ !

(Daha hızlı koşar. Alan gülmeğe başlar. Birdenbire, tekrar at köşeye yaklaşırken Frank ile Dora dehşetle ayağa kalkarlar.)

- Alan!

- Alan !

- Alan, dur!

(Frank arkalarından koşar, Dora geriden izler.)

FRANK

- Hey, bana bakın.

ATLI

- Ohao, oğlum!... Ohao (Atın dizginlerini kısar, bir daire çevirerek Ana-Babayla yüzleşir. Bütün bunlar çok çabuk olur.)

FRANK

- Ne yapıyorsunuz aklınız sıra ?

ATLI

- (Alaylı) Aklım sıra mı ?

FRANK

- Oğlum ne yapıyor orda ?

ATLI

- Su kayağı.

(Dora soluk soluğa onlara yetişir.)

DORA

- Çocuğa bir şey olmadı ya, Frank ?

FRANK

- Böyle sersemce bir işe kalkışmadan izin alsanız olmaz mıydı .

ATLI

- Sersemce olan neymiş ?

LAN

- Çok hocuma gitti baba.

DORA

-- Alan, in aşağıya bakayım..

ATLI

- Hiç bir tehlike yok çocuğunuz için, böyle aşırı derecede sinirlenmeniz gereksiz.

FRANK

- Ukâlalık istemez, delikanlı. Çabuk aşağıya in Alan. Annenin ne dediğini işittin.

LAN

- İnmicem.

FRANK

- İn aşağı, dedik. Hemen şu dakika.

LAN

- İnmicem. İnmicem işte.

FRANK

- (Örkeyle) Ben seni indirmesini bilirim. (Alan'ı atlanın omuzlarından çekerek. Çocuk çığlık atarak yere düşer.)

ATLI

- Dikkat !

DORA

- Frank !

(Dora oğluna koşup diz çöker atlı kıpırdar)

ATLI

- Çıldırdınız mı siz? Atı ürkütmek mi istiyorsunuz ?

DORA

- Ay! Dizi sıyrılmış, gördün mü? Yaralandı çocuk.

LAN

- Bir şeyim yok benim. Bir şeyim yok.

FRANK

- Adınız ne ?

ATLI

- Jesse James.

RA

- Frank, bak, kan akıyor dizinden.

ANK

- Çocukların hayatlarıyla oynadığın için polise şikâyet edeceğim seni.

LI

- Durduğun kabahat!

RA

- Ayğa kalkabilecek misin yavrum.

AN

- Sus, anne!

ANK

- Sen bir toplum düşmanısın biliyor musun ? Ne cüretle çocukları alıp tehlikeli hayvanların sırtına bindirirsin? Ne cüretle ?

LI

- Tehlikeli mi ?

ANK

- Tehlikeli tabii. Gözlerine baksana fırıl fırıl dönüyor.

LI

- Seninkiler de .

ANK

- Bana kalırsa bu tehlikeli bir hayvan. Bana kalırsa her ikinizde bu kumsalın güvenliğini tehdit ediyorsunuz.

- ATLI - Bana kalırsa, sen de kakavanın birisin.
- DORA - Frank, uzatma.
- FRANK - Ne dedin, ne dedin ?
- DORA - Frank , rica ederim. Sen aldırma ona.
- FRANK - Ne dedin.
- ATLI - Defol karşımdan, affedersin, küçük. Haydi Troyalı göster kendini !
(Atını üstlerine doğru sürer sonra başını çevirip dairenin sağından dörtünel giderek, tünele girip gözden kaybolur. Ana - Baba kumla suya bulaşınca haykırırlar. Frank Atli'nın peşinden koşar. Dora onu izler.)
- LAN - Şap, şap, şap... Uçumuz de bir güzel ıslanmıştık. Hele babam sırlıslık-
lam olmuştu.
- RANK - (Atlının arkasından bağırır) Serseri!... Murdar serseri !
- LAN - Gülesim geliyordu.
- RANK - Ne olacak, yüksek sınıf cakası. Ata binenlerin işi gücü üstünlük tasla-
maktır zaten. Halktan adamları çığneyip geçmektir maksatları.
- DORA - Saçmalama Frank.
- RANK - Asıl maksatları bu. Allah belâlarını versin.
- DORA - (Tuhafına gitmiştir) Şu haline bak! Tepeden tırnağa ıslanmışsın.
- RANK - Senin kadar değil. Saçların kum içinde.
- (Dora gülmeğe başlar)
- (Bağırarak.) Serseri! N'olacak haytanın teki.
- (Dora daha çok güler. Frank karısının saçlarındaki kumları temizle-
meğe çalışır.) Bu kadar gülecek ne var kuzum? Ben gülünecek bir şey
göremiyorum bunda. Amma da tuhafısın Dora...(Kadın gülmeğe devam ederek
sağa gider. Alan hâlâ yerde kareye yaklaşır) Gülünecek bir şey yok
bundadır. (Frank surat asarak kumsaldaki yerine döner)
- (Birden sessizlik)
- AN - İşte hepsi bu kadar..
- SART - Epeyce şey hatırlıyorsun.. Sağol. Diliyor musun, ben ömrümde ata
binmedim.
- AN - (Ona bakmadan) Ben de.
- SART - Yani, bu olaydan sonra.
- AN - Evet.
- SART - Ahırlarda çalışırken de mi ?
- AN - Evet.
- SART - Hiç mi ?
- AN - Hiç.
- SART - Nasıl olur ?
- AN - İstemedim.
- SART - Yıllarca önce böyle birden bire düşmenle ilgisi var mı ?
- AN - (Gergin) Canım istemedi. İşte o kadar.
- SART - O sahneyi sık sık düşünür müsün ?

- ALAN - Sanırım.
- DYSART - Neden acaba ?
- ALAN - Eğlenceli de ondan.
- DYSART - O kadar mı ?
- ALAN - Başka ne olsun? Şimdi sıra bende. Ben sana bir sır verdim. Sen de bana bir sır ver.
- DYSART - Pek alâ. Benim bazı hastalarım var, bana bazı şeyler anlatmak istiyorlar ama yüzüme karşı söylemeğe utanıyorlar. O zaman ne yaparım dersin?
- ALAN - Ne yaparsın ?
- DYSART - Onlara bu küçük teypi veririm :
- (Cebinden küçük bir tape recorder ile bir mikrofon çıkarır) Başka bir odaya gidip şeridi hemşireyle bana gönderirler. Benimle birlikte dinlemeleri de gerekmez.
- ALAN - Saçma bir şey bu.
- DYSART - Bu düğmeye basıp, şu mikrofonu konuşursun. O kadar basit... Hımm. Bu günlük vaktimiz dolmuş. Yarın görüşürüz.
- LAN - (Kalkarak) Belki.
- DYSART - Belki mi ?
- LAN - Canım isterse..
- (Gitmek üzere. Sonra birden Dysart'a dönüp teypi elinden alır.)
- Saçma bir şey bu.
- (Kareden ayrılarak yatağına gider.)

II. SAHNE

- RA - (Bağırarak) Doktor!
- (Tekrar gelerek sağdan doğru kareye girer. Sırtında bir pardesü, elinde tedirgin tedirgin tuttuğu bir alışveriş çantası vardır.)
- SART - Aynı akşam annesi çıka geldi.
- RA - Merhaba, Doktor!
- SART - O, hoşgeldiniz. Bayan Strang.
- RA - Bu civarda alışverişe çıkmıştım. Bir uğrayayım, dedim.
- SART - Alan'ı görmek istiyorsanız ?
- RA - (Tedirgin) Hayır hayır. Şimdi değil, daha çok görmek istediğim sizsiniz.
- ART - Evet ?
- A - Kocamla düşündük taşındık, size bildirmemiz gereken bir şey var. Önemli olabilir.
- ART - Pekâlâ, buyurun, oturun.
- A - Beş dakikacık oturayım. Geç kaldım zaten. Kocam yemeğini zamanında ister.

- DYSART - Ya. (Yüreklenendirici) Peki, bana anlatmak istediğiniz neydi ?
(Dora gerideki sıraya oturur.)
- DORA - Size bir resimden söz etmiştim hatırlıyor musunuz ? Bir kaç yıl önce babasının Alan'a yatak odasını süslemesi için verdiği resim.
- DYSART - Evet. Bir çitin üstünden bakan bir at resmi değil mi ?
- DORA - Tamam. Aslında büsbütün başka bir resmin yerini almıştı o.
- DYSART - Nasıl bir resmin ?
- DORA - İsa Efendimizin çarmıha gerilmeğe giderken yapılmış bir resminin reproduksyonu. Alan onu sanat eserleri satılan bir mağazada görür görmez vurulmuştu. Kendi harçlığıyla alıp yatağının ayak ucuna asmak için direndi. Geceleri bu resme bakarak uykuya dalmak istiyordu. Kocam fena bozulmuştu bu işe.
- DYSART - Dinle ilgili bir resim olduğu için mi ?
- DORA - Hakçası bu resimde aşırıya kaçılmıştı biraz. İsa ağır zincirler altında iki büklüm yürüyor. Romalı subaylar kamçılarına zalimce indiriyorlardı sırtına.. Ben bu resmi seçmezdim onun yerinde olsam. Ama çocuklara fazla karışılmasından yana olmadığım için, sesimi çıkarmadım.
- DYSART - Ama babası şısup durmadı anlaşılan.
- DORA - Bir süre o da bir şey demedi. Ama bir gün gene din konusunda çekişmiş-tik. Yukarı fırladığı gibi çocuğun duvarından çekip kopardı resmî; çöp tenekesine attı. Alan sinir nöbetleri geçirdi günlerce durmadan ağladı sızladı. Gözü sulu değildir oysa.
- DYSART - Onun yerine at resmi verilince avundu mu ?
- DORA - Avunmuş olacak. Tıpatıp eski resmin yerine astı. Bir daha da ağlayıp zırladığını işitmedik.
- DYSART - Teşekkür ederim B. Strang, gerçekten ilginç anlattıklarınız. Bu ne zaman oldu. Kesinlikle hatırlayabilecek misiniz ?
- DORA - Beş yıl kadar önce, aşağı yukarı, Alan on iki yaşındayken. Oğlum nasıl doktor.
- DYSART - İdare ediyor.
- DORA - (Kalkar) Sevgilerimi iletin, lütfen.
- DYSART - İstedığınız zaman onu görebilirsiniz, unutmayın.
- DORA - Bir öğleden sonra yalnız gelebilirim... Bu arâ babasıyla araları açık tahmin edeceğimiz gibi.
- DYSART - Nasıl isterseniz Bayan Strang... Ha bir dakika.
- DORA - Buyurun ?
- DYSART - O at resmini bana biraz daha ayrıntılı anlatabilir misiniz ? Hâlâ odasında duruyordur her halde.
- DORA - Tabii. Çok ilginç bir resim. Değişik bir açıdan alınmış bir at fotoğrafı. Koskoca bir baş. Asıl çarpıcı yanı bu.
- DYSART - Nasıl çarpıcı ?

- DORA - Yalnız gözleri çarpıyor gözünüze.
DYSART - Gözlerini size dikmiş gibi mi ?
DORA - Tamamam, öyle.

(Tedirgin susku.) Pek yakında onu görmeğe gelirim, doktor Allahais-marladık.

- DYSART - (Şeyircilere) İşte o an dehşete kapıldım. Neydi beni böylesine alt üst eden? Bir dev-başın masama vuran gölgesi mi. Ahır sahibinin ziya-reği üzerine bu duygum büsbütün arttı.

12. SAHNE

(Dalton kareye gelir. Elli-elli beş yaşlarında cüsseli bir adam.)

- ALTON - Doktor Dysart siz misiniz ?
DYSART - Buyurun Bay Dalton, geldiğimize çok sevindim.
ALTON - Sevinirsiniz tabii. Bana kalırsa oğlan vergi ödeyenler hesabına hastane de yan gelip yatacağına cezaevinde yatmalıydı.
DYSART - Buyurun, oturun efendim.
(Dalton oturur) Bu müthiş olay sizi ne kadar sarsmıştır kimbilir.
ALTON - Sarsmak da söz mü? Yaşadıkça etkisinden kurtulacağımı sanmıyorum. Jill aklını oynatıyordu az kalsın.
DYSART - Jill kim ?
ALTON - Yanımda çalışan kız. Bundan biraz da kendini sorumlu tutuyor. Çünkü oğlanı bana tanıtan oydu.
DYSART - Yanınıza girmesine bu kız mı aracı oldu ?
ALTON - Evet. Jill Mayson. Kızla bir yerde tanışıp iş istemiş. O da gelip beni görmesini söylemiş. Söylemez olaydı keşki.
DYSART - Ama ilk geldiğinde, halinde bir acayiplik sezmediniz değil mi ?
ALTON - Aksine çok iyi, çok efendi bir çocuğa benziyordu. Atları saatlerce özene bezene tımar etmekten yorulmazdı. Görevinden çok daha fazlasını yapardı. Bulunmaz Hint kumaşı sanmıştım mübareği.
DYSART - Anladığıma göre yanınızda çalıştığı sürece ata binmemiş.
ALTON - Doğru.
DYSART - Biraz garip değil mi bu ?
ALTON - Çok garip.. Yani gerçekten binmediyse.
DYSART - Ne demek istiyorsunuz ?

(Dalton ayağa kalkar)

- ALTON - Bütün yıl boyunca atları geceleri dışarı çıkarıyormuş gibi geldi bana.
DYSART - Geceleri mi ?
ALTON - Tuhaf şeyler gözüme çarpıyordu arada bir. Sabah sabah bakıyordum atlardan biri terli. Hasta filân değil ama kanter içinde. Altı da fazla pislenmemiş. Geceyi ahırda geçirse daha fazla gübre birikmesi gerekirdi.

Fazla üstünde durmamıştım o sıralarda. Ama yanımda çalıştırdığım adamın kaçığın biri olduğunu anlayanca içime kurt düştü. Bizi uyutup gizli gizli at binmiş olabilirdi.

DYSART - Bir aksaklık olsa farkına varmaz mıydınız ?

DALTON - Hiç bir aksaklık olmadı. Oğlan hem çalışkan, hem titizdi. Yaptığı işi temiz yapardı. Ama gel gör ki...

DYSART - Ahırları kilitlemeyiz misiniz geceloyun ?

DALTON - Kilitlemeyiz olur muyum hiç ?

DYSART - Gece bekçisi yok mudur ?

DALTON - Ben de, oğlum da orada yatarız.

DYSART - Yani iki kişi birden.

DALTON - Affedersiniz Doktor bey. Bu benim kuruntum herhalde. Bu olay beni öyle şaşkına çevirdi ki artık neye inanacağımı bilemiyorum. Başka bir soracağınız yoksa gideyim artık.

DYSART - Bakınız; kuşkunuzda haklı bile olsanız, bunu neye yapsın? Neden gündüz başkalarıyla birlikte değil de, gece tek başına at sürsün.

DALTON - Bana mı soruyorsunuz ? Herif kaçığın biri değil mi ?

(Dalton kareden ayrılıp yerine gider. Dysart arkasından bakakalır)

LAN - İç gıcıklayıcıydı.

DYSART - Şerit o akşam geldi.

13. SAHNE

(Alan yatağına oturmuş kayıt makinasını tutar. Hemşire hızla yaklaşır; makinayı ondan alıp karedeki Dysart'a verir. Sonra gidip yerine oturur. Dysart teypi çalıştırır.)

LAN - Bilmek istediğiniz buydu değil mi? Alın işte, öyleydi. Kumsaldan söz ediyorum... Çocukluğumdan... hani anlatmıştım size...

(Duraklar çok heyecanlıdır duygularını anlatmakta güçlük çekmektedir. Dysart, dosyası elinde, soldaki sıraya oturarak dinler. Alan ayağa kalkıp tam arkasında durur ama bundan sonraki sözlerini şerite geçiriyor-muş gibi dairede kalır. Tabii bu arada Doktora bakmaz doğrudan doğruya.)

LAN - Atın üstünde öne doğru itilmiştim. Boynundan ter bulaşmıştı bacakları-ma, Adam beni sımsıkı tutuyor, atı istediğim yöne çevirmeme izin veriyordu. O istediğin yere gitme gücü, o müthiş güç! Sağrıları sıcacıktı... Ya kokusu... Ardından , ansızın kendimi yerde buldum. Babamın çekip düşürdüğü yerde. O anda gebertebilirdim babamı. (Durma) Bir şey daha. At ilk kez belirince karşımda, başımı kaldırıp ağzına bakmıştım. Kocamandı. İçinden bir zincir geçirilmişti. Atlı zinciri çekince, koyu bir köpük damladı ağzından. "Acıtıyor mu" diye sordum. Dedi ki, at dedi ki... (Endişeyle susar. Dysart dosyasına bir şey not eder.)

- SART - Bu odada olup biten herşey bu dört duvar arasında kalır Bay Strang.
- ANK - Umarım... Umarım...
- SART - (Nazikçe) Bana söyleyeceğiniz bir şey mi var ?
- ANK - Doğrusu ya; var, var.
- SART - Karınız bana resimden bahsetti.
- ANK - Biliyorum. O değil. Onunla ilgili, ama bu anlatacağım daha kötü. Geçen akşam size söylemek istiyordum ama Dora'nın önünde konuşamadım. Konuşsaydım isabet olurdu belki. Benim arkamdan çocuğun kafasına sokuşturduğu şeylerin nelere yol açtığını o da anlardı, olur a!
- SART - Nasıl birşey bu?
- ANK - Gözlerimle gördüğüm bir şey.
- SART - Nerede ?
- ANK - Evde. On sekiz ay kadar önce.
- SART - Evet ?
- ANK - Gecenin geç bir saatiydi. Bir şey aramak için üst kata çıkmıştım. Çocuk çoktan yatmıştı. Yattığını sanıyordum daha doğrusu.
- SART - Evet sonra.
- ANK - Koridordan geçiyordum. Yatak odasının kapısı aralıktı. Alan farkında değildi herhalde. İçerden ilâhi gibi ses geliyordu.
- SART - İlâhi gibi mi ?
- ANK - Makamla okunan dua gibi mırıltılar. Annesinin ona durmadan tekrarlatığı o silsileleri sayıyordu.
- SART - Ne silsilesi ?
- ANK - Hani tevratta falanca filâncanın sülalesinden gelmiş diye sayarlar uzun uzun. Mesepler silsilesi.
- SART - Alan'ın saydıklarını anımsıyor musunuz ?
- ANK - Orada donmuş kalmıştım. İşittiğim ilk kelime.
- ANK - (Ayağa kalkıp ilâhi söylen gibi.)
Hakan !
- SART - Hakan mı ?
- ANK - Hakan'ın sulbünden Taylan geldi gibi bir takım saçmalıklar.
(Alan yavaşça, ön taraftan dairenin ortasına doğru yaklaşır.)
- ANK - Taylanın sulbünden Hızlan geldi... Hızlanın sulbünden Korhan geldi.
- ANK - Kapı aralığından baktım. Ay ışığında pijamalarıyla o büyük resmin önünde duruyordu.
- SART - O iri gözlü atın önünde mi ?
- ANK - Tamam.
- ANK - Korhan'ın sulbünden, Tarkan geldi, Tarkan'ın sulbünden Ferhan geldi altmış yaşına dek yaşıyan ulu Ferhan.
- ANK - İşte böyle sürüp gidiyordu. İsimleri tam tamına hatırlıyamıyorum tabii.. Sonra birden bire diz çöktü.
- SART - Resmin önünde mi ?

- FRANK - Evet tam resmin önünde. Yatağının ayak ucunda.
- ALAN - (Diz çökerek) Seyelan'ın sulbünden Meyelan geldi. Meyelan'ın sulbünden de savaş alanlarının şahı Heyelan. Çingir çingirıyla konuştu Heyelan.
- YSART - Ne ?
- FRANK - Çingir çingir. Hâlâ kulağımda çınlıyor sesi.
- (Alan başını kaldırıp görkemle ellerini uzatır.)
- ALAN - Ve! Heyelan buyurdu: Bakın, görün ey kullar! Biricik oğlum Küheyilan'ı bağışlıyorum sizlere.
- YSART - Küheyilan mı ?
- FRANK - Evet, hiç şüphem yok. Bunu bir çok kereler tekrarladı... "Küheyilan, kanından gelen biricik oğul..
- ALAN - (Saygıyla tekrarlar) Küheyilan.
- YSART - (Birden anlayarak, hemen hemen apar) Küh... Küh...
- FRANK - (Sıkılarak) Sonra...
- YSART - Evet sonra ne oldu ?
- FRANK - Gebinden bir sicim parçası çıkarıp bir ilmek yaptı. Ağzına geçirdi ilmeği;
- (Alan görünmez bir sicimle ağzını gemleyip geri çeker) Sonra öbür eliyle bir elbise askısı alıp...
- YSART - Kendini dövmeye mi başladı ?
- (Alan mimikle dövmeye başlar, darbeler gittikçe hızlanıp şiddetlenir.)
- (Durma)
- FRANK - Niçin annesine söyleyemediğimi görüyorsunuz ya, Din... Bütün bunların altında din yatıyor..
- YSART - Siz ne yaptınız ?
- FRANK - Hiç birşey, öksürüp tekrar aşağıya indim.
- (Çocuk suçlu bir tavırla irkilir, sicimi ağzından çekip çıkarır. Yatağına atar kendini.)
- YSART - Daha sonra bu konuyu konuştunuz mu kondisiyle; üstü kapalı bir biçimde de olsa ?
- FRANK - (Mutsuzca) Ben böyle şeyleri konuşmam; Doktor tabiatım elverişli değil.
- YSART - (Anlaşıla) Doğru, farkındayım.
- FRANK - Ama bilmenizde yarar vardır diye düşündüm de ondan geldim.
- YSART - (Sıcakca) Çok da iyi ettiniz. Teşekkür borçluyum size.
- (Durma)
- FRANK - Hepsi , bu kadar.
- YSART - Başka bir şey yok mu ?
- FRANK - (Daha da fazla sıkılarak) Var aslında. Bir şey daha var.
- YSART - Nedir ?
- FRANK - O gece... Ahırda o korkunç şeyi yaptığım gece.
- YSART - Evet ?
- FRANK - Tam o gece, bir kızla çıkmıştım.

(Hemşire, Dalton, Atları oynayan oyuncular, oturdukları yerden seslenerek, müşterileri oynarlar. Sesleri buyurucu ve saldırgandır. Devamlı mırıltılarla eşyaların markaları söylenir. Ara sıra bağırılan bir markanın ne olduğu anlaşılır.)

STERİ - Filko.

AN - (Dysart'a) Tabii aklınızı oynatmamak işten bile değil.

STERİ - Elektrik ocağı istiyorum. Filko marka iyi diyorlar.

AN - Öyledir , efendim.

STERİ - Remington'un bayanlar için traş makinesi var mı sizde ?

AN - Bir bakayım, bayan.

STERİ - Robeks tabakları,

STERİ - Kroydeks

STERİ - Valeks ?

STERİ - Pifko otomatik diş fırçaları ?

AN - Sarayım efendim.

STERİ - Çiçekli marley ?

STERİ - Parıl - Cam ?

STERİ - Filko Transistörlü radyolarından istiyorum.

STERİ - Bu Remington değil, Remington istemiştim.

AN - Affedersiniz .

STERİ - Hoover mamulleri satıyor musunuz ?

AN - Affedersiniz.

STERİ - Rifko sobası istemiştim.

AN - Affedersiniz.

(Jill kareye gelir. Yirmi bir, yirmi iki yaşlarında, orta sınıftan , güzel bir kız. Blucin ve süveter giymektedir. Mırıltı durur.)

LL - Merhaba !

AN - Merhaba !

LL - Kırpma makinesi için bıçak bulunur mu sizde ?

AN - Kırpma makinesi mi ?

LL - Atları kırpma için.

(Durma. Alan ağzı açık kıza bakar) Ne oldu ?

AN - Siz Dalton'un ahırında çalışıyorsunuz. Gördüm sizi.

(Bundan sonraki konuşmalar mimikle, tezgahın üstündeki kutuları dükkânda rafa yerleştirir...)

LL - Benim de sizi gözüm ısırtıyor. Öğle tatillerinde avluya bakıp duran genç değil misiniz ?

AN - Kim ? Ben mi ?

LL - Sık sık gelirsiniz oraya.

AN - Yok canım, ben değilim.

LL - (Tuhafına gider) Sizsiniz tabii.

Bay Dalton daha geçen gün söylüyordu; "Bu kapıdan durup gözünü ayırmadan içeriye bakan çocuk da kim ? "

İş filân mı arıyorsunuz ?

- (Hevesle) İş var mı ?

- Bilmiyorum.

- Yalnız hafta sonlarında çalışabilirim...

- Biniciler daha çok hafta sonlarında gelir zaten. Her zaman fazladan adama ihtiyacımız olur. Ama daha çok temizlik işleri için.

- Farketmez.

- At binmesini bilir misin ?

- Hayır. Hayır... İstemem.

(Ona merakla bakar) Lütfen...

- Cumartesi gel, seni Bay Dalton'a tanıtayım. (Kareden ayrılır.)

- Ne zaman oldu bu? Bir yıl kadar önce mi ?

- Aşağı yukarı.

(Çabucak üç sıra alıp, ahırda üç bölme yapar.)

16. SAHNE

Zengin bir ışık karenin üstüne düşer. Korodan coşkun bir ezgi yükselir. Ayak sesleri duyulur. Atları oynayan üç oyuncu yerlerinden kalkarlar. Birlikte sağda ve soldaki merdivenlerden üç at maskesini alıp aynı anda başlarına takarlar. At hareketleriyle dalgalana dalgalana kareye yürürler. Madeni tırnakları tahta üstünde ses çıkarır. Maskeleri başlarının üstünde döner, silkinir. At sahnelerinde yer yer bu hareketleri yaparak madenin ışıktaki parlamasını sağlayacaklardır. Bir an ahırın ortasında duran çocuğun etrafında toplanır gibiler, ama sonra, çabukça dönüp her birinin başı bir sıraya bağlanmış gibi, görünmeyen sağırlarını ona çevirirler.

Alan bu parlak atlar dünyasına gömülmüştür. Kendinden geçmiş, saygıyla diz çökerken Dalton'un neşeli sesi işitilir. Dalton arkasında Jill olduğu halde ahıra gelir. Çocuk suç üstü yakalanmış gibi doğrulur.

- Her işin başı düzendir. Düzenli olmağı öğren. Burasını düzgün, kuru, temiz tertipli tutacaksın. Gübreyi temizledikten sonra Jill sana atı tımar etmesini öğretecek.

- Serdengeçti'nin ayağında taş var galiba.

- Öyle mi ? Bir bakalım. (Sol sıranın yanındaki, bir tırnağının ucuyla yere basan ata yaklaşır. Ayağını kaldırıp bakar.) Doğru. (Alan'a) Bak, tabanın şu kısmına maya derler. Bir çeçit tampon vazifesi görür. Bir kere delindi mi, bekle iyileşecek diye. Onun için dikkatli bakım ister. (Cebinden görünmez bir demir çıkarır) Bununla temizlenir. Maya demiri deriz buna.

Aman dikkatli kullan. Çok keskindir. Bak, şöyle çıkaracaksın. Taşı gördün mü?

(Çabukca taşı çıkarır. Alan hayranlıkla başına sallar. Çok geçmeden ırabını alırsın. Jill sana yol gösterir. Bak delikanlı onun ahırlar üstüne bilmediği bir şey varsa. İnan bana öğrenmeye değer.

JILL
DALTON - (Sevinir) Sağ olun efendim.

- (Demiri Alan'a vererek) Bunu kullanırken gözünü dört aç. Başlıca kuralımız şudur. Bilmediğin bir şey varsa sor. Sakın biliyormuşsun gibi göz boyamağa kalkma. (Gülümseyerek) Aslında başlıca kuralımız şu: Keyfine bak! Tamam mı ?

ALAN
DALTON - Tamam, efendim.

- Aferin, oğlum... Sonra gene görüşürüz.

(Onları neşeyle selamlıyarak kareden ayrılır. Alan görünmeyen Maya demirini sahne solundaki parmaklığın üstüne belirli bir şekilde koyar.)

JILL - Haydi tımara başlayalım. Şunu tımar etsek ya önce. İhtiyacı var gibi. (Sağda duran Seçkin'e yaklaşırlar. Jill onu okşar. Alan oturup seyrediyor.) Bunun adı Seçkin. En çok bunu severim. Bebek gibi uysalsın değil mi cicim ? Ama Şimşek gibi de koşar gerekince. Bak buna gebre derler bununla keselemeğe başlarız atı.

(Atı keseler gibi yapar.) Sonra sıra kalın fırçaya gelir. Gerdanını, belini, sağrısını, karnını bir güzel fırçalarsın bununla, Şu toz tarağıyla yeleşi ile kuyruğu taranır. Hah şöyle! Sonra da kaşağıyı alırsın eline. En önemlisi budur. Kaşağıyla kulaklardan aşağıya doğru ineceksin. Hep yukardan aşağıya, hep yukardan aşağıya. Bastırmaktan korkma. Ne kadar sıkı bastırırsan, at o kadar hoşlanır.. Gene de arkasına geçme sağrısına kaşağı vururken, kuyruğundan kavra şöyle. Derisini güzelleştir.

(Kız Seçkin'in görünmeyen vücudunu tımar edip, kirini tozunu, toz tarağında toplarken, Alan hayranlıkla seyrediyor. At ara sıra zevkle, hafifce kıvıldıyor.)

Kuyruğa doğru inersin şöyle. Tekrar tekrar geçir. Bak nasıl hoşlanıyor. Sana ne güzel masaj yapıyorum değil mi oğlum? Haydi, bir de sen dene.

(Kaşağıyı ona verir. Alan hevesle kalkıp Seçkin'e yaklaşır. Heyecanlı ve çekingen, kızın hareketlerini acemice taklit eder.)

Acele etme. Usul usul, tatlı tatlı! Belinden kuyruğuna doğru in. Tamam.

Bir daha... Şimdi de karnına vur kaşağıyı. Aferin... On beş dakika kadar sürdür bunu. Sonra da Serdengeçtiyi tımar edersin. Tamam mı ?

(Alan başıyla tasdik eder.) Bu işe bir yatkınlığın olduğu belli.

Seni yetiştirmek hoşuma gidecek. Birazdan görüşürüz.

(Jill, kareden ayrılarak yerine gider. Alan, atlarla yalnız kalır. Hepsi ayaklarını yere vururlar. Tekrar Seçkin'e yaklaşır. Maske sertçe ona doğru döner. Çocuk durur, sonra eliyle boynunu ve sırtını okşarmış gibi yapar. Maske sakinleşir. Kimildamadan ileriye doğru bakar. Alan avucunu yüzüne yaklaştırır. Gözlerini kapıyarak derin derin koklar. Dysart sırasından kalkar. Daire boyunca sahne gerisine doğru yürümeye başlar.)

SART - Onlara dokunmak, güzel miydi?

AN - (Hafifçe inler) Mmmm.

SART - Harikulâde olmalı, sonunda yaklaşmak onlara... Okşamak... Tertemiz, pırıl pırıl yapmak derilerini. Anlat.

(Sessizlik. Alan Seçkin'i fırçalamağa başlar.)

SART - Ya kız nasıldı? Hoşuna gidiyor muydu ?

AN - (Gergin, kapalı.) Şöyle böyle.

SART - Şöyle böyle mi sadece ?

(Alan yer değiştirir. Sırtı seyircilere gelecek şekilde Seçkin'in ardından geçer. Daha kızılı fırçalamağa başlar. Dysart daireden sahne önüne soldaki sırasına gelir.)

SART - Yakınlık gösteriyor muydu sana ?

AN - Evet.

SART - Yoksa uzak mı duruyordu ?

AN - Evet.

SART - Hangisi ?

AN - Ne ?

SART - Yakınlık mı gösteriyordu yoksa uzak mı duruyordu ?

(Alan daha hızlı fırçalar.) Onu gezmeğe götürdün mü? Haydi söyle bana. Buluştun mu onunla ?

AN - Ne ?

SART - (Oturur) Söyle, buluştunsa. Söyle bana. (Delikanlı birden bire öfke nöbetlerinden birine tutulur.)

AN - (Haykırarak) Söyle bana

(Atlar korkuyla sıçrarlar.)

SART - Ne ?

AN - Söyle! Söyle! söyle! Söyle.

(Alan fırtına gibi kareden çıkıp Dysart'ın oturduğu yere koşar. Öfke-den kuduracak gibidir.) Geçmiş karşıma beni sorguya çekiyor. Meraklı mendebur. Benim işime ne diye burnunu sokarsın ? Tıpkı babam gibi. Durmadan, dinlenmeden, şuna cevap ver, buna cevap ver. Söyle, söyle, söyle. Yetti be, canıma yetti.

(Daireden geçerek gene kareye girer. Dysart da kalkıp öbür taraftan girer.)

17. SAHNE

- SART - Üzgünüm.
(Alan tekrar muayene olan karede sıraları yerlerine yerleştirir.)
- AN - Pek âlâ şimdi benim sıram. Sen bana böyle bakalım, sen bana cevap ver.
- SART - O oyunu oynamıyoruz şimdi.
- AN - Benim istediğim oyun oynanacak.
- SART - Peki bilmek istediğin ne ?
- AN - (Oturur) Sen kızlarla buluşuyor musun ?
- SART - Evli olduğumu söylemiştim sana.
(Alan düşmanca ona yaklaşır)
- AN - Biliyorum. Karının adı Margaret. Dişçi. Görüyorsun ya, hepsini öğrendim; nasıl ayarladın onu? Dişçi iskemlesinde otururken elini mi ısıtırdın ?
(Çocuk çok yakınına oturur)
- SART - Arsızlık istemez !
- AN - Karından gizli kızlarla düşüp kalkıyor musun ?
- SART - Hayır.
- AN - Ne yapıyorsun öyleyse? Karına mı basıyorsun ?
- SART - Kes böyle konuşmayı. (Kalkıp oradan uzaklaşır.)
- AN - Haydi, söyle bana, söyle, söyle, söyle.
- SART - Kes dedim. Yeter artık. (Alan da kalkıp etrafında dolaşır.)
- AN - Bir halt ettiğin yok. Kalıbımı basarım ki ona dokunmuyorsun bile.
Söyle bakalım çocuğunuz yok değil mi? Ona basmadığın için mi acaba ?
- SART - (Sert) Derhal odana git. Çabuk; marş marş!
(Durma. Alan ondan uzaklaşır. Küstahca Dysart'ın sıradaki sigara paketini alır. İçinden bir sigara çıkarır.) O sigarayı bana ver.
(Alan sigarayı ağzına koyar. Dysart öfkeyle) Alan, ver o sigarayı dedim. (Alan gönülsüzce sigarayı pakete koyarak, verir) Git şimdi...
(Alan hızla kareden çıkarak yatağına gider. Dysart, sinirlenmiş, seyircilerle konuşur) Pes doğrusu! Pes! Köşeye kısıtılmıştı. Savunmaya geçti. Piç kurusu, ne de güzel bildi hangi soruları soracağını. Hastanede çalmadık kapı bırakmamış. Karım üzerine esaslı bir araştırma yapmış. Hınzır kerata! Ama sezgisine de diyecek yok. O çocukları doğramak, şakasını yaptığımdan beri, bana büsbütün başka gözle bakıyor. Margaret konusunda can evimden vurdu beni.
(Oturur Hester kareye girer. Işıklar sıcaklaşır.)

- STER - Sus allahaşkına.
- SART - Anlattıklarım yüzünü mü kızartıyor?
- STER - Bu gidişle kızartacak galiba.
- (Durma)
- SART - Karım beni anlamıyor, sayın yargıç.
- STER - Ya sen onu anlıyor musun ?
- SARD - Hayır. Hiç bir zaman da anlayamamışım besbelli.
- STER - Affedersin. Şimdiye dek bu konuyu açmak istemedim ama pek uyuşan bir çift olmadığınızı sezmişimdir, ötedenberi.
- SART - Bir zamanlar uyuşurduk. Bir süre yürüdü bu iş. Her ikimiz için de. Birbirimizi tamamlıyorduk. Çevik, canlı, aceleci oluşu çekiyordu beni. O duru tenli, kızıl saçlı, içine kapanık, tez canlı kadın aylarca beni tutuşturdu. Her yanından esenlik fışkıran, temiz pak kuzeylilere meraklıysanız benim gibi, İskoçyalı bir bayan Dişçiden iyisi can sağlığı ?
- STER - Hinzır olan asıl sensin biliyor musun ?
- SART - Hiç de değil. Verdiğinin tam karşılığını aldı benden. Hazık hekimin antiseptik kalbini. Birbirimize pek yakışıyorduk Allah için. Dügün fotoğrafımızı görür gibi oluyorum. Bay ve Bayan Dokton Canıtez. Tezelden seviştik, tezelden evlendik, tezelden hayal kırıklığına uğradık. Birbirimizden yüz çevirip ayrı muayenehanelerimize kapanmamız da tez zamanda oldu. O gün bu gündür de durum bu.
- STER - Çocuğunuz da yok değil mi ?
- SART - Hayır. Çocuk istemedik. Karım parlak cilâlı yavru ağız tuğladan ocağımızın başında oturup, bir öksüz bakımevindeki çocuklar için örgü örer. Ben de karşısına geçip eski Yunan sanatı üzerine resimli kitaplar karıştırırım. Hâlâ, ufaktan ufağa pas verdiğim olur karıma. Kocaman boğaların boynuzları arasından atlayan, Giritli kutsal canbazların resmini gösterince aldığım karşılık şudur: "Aman Martin, Bu herifler deli mi ne? Spor dediğin İskoç dağlarında yapılır. Ben ona derim normal spor diye. "İlyada'dan bir öykü anlatacak olsam: "Biliyor musun, durup düşünürsen Agamennon ile hempaları fiyakalı isimler taşıyan bir avuç serseriden başka bi halt değillermiş." der çıkar işin içinden.

(Kalkar)

Al sana aile saadeti! Acuzenin teki oldu bizimki. Huysuz, suratsız acuzenin teki.

- STER - Çok zalimsin, Martin.
- SART - Evet. İki kişinin apayrı iki ülkedeymiş gibi aynı evde oturması ne demektir bilir misin? Onun akıllı fikri avlusuna yağmur çiseleyen bir İskoç kilisesinde. Bense sütunları bulutlara değen kartalların göklerden kehanet taşıdığı bir Dor tapınağı düşlerim gece gündüz.

O bütün bunlara iğrenç bulur. Karım Akdenizden, o sezgisel, o yüce uygarlıktan ala ala, dört şişe Kianti şarabıyla, biri tuzluk, biri biberlik, iki çini eşek heykeliği aldı. Şişelerden lâmba yaptı, eşeklere de tuzluk ile biberlik adını takdı. (Durma. Daha içten.) Oralara gösterebileceğim biri olsaydı yanıbaşımda. Ege kıyılarına götürüp kutsal mezarları, kutsal ırmakları gösterebileceğim, hiç de tez canlı olmayan sevgili biri "Bak" derdim, "Yaşam ancak binlerce yereysel tanrıyla anlaşılabilir. Zeus gibi adlar taşıyan, o eski, ölü tanrılar değil. Hayır, hayır. Diri insan ruhları, diri yer cinleriyle. Yalnız eski Ege'de değil, bu günkü İngiltere'de de. Bir ağaç perisi, bir tuğla duvarın kıvrımı, ne bileyim, bir balıkçı dükkânı, bir sivri çatı... kaş çatışı birinin.... kanburumsu bir duruş. Gözün, gönlün açılsın. Bunlara tap tapabildiğin kadar, daha niceleri görünecek gözüne." Bir oğlum olsaydı eminim, annesine çekerdi. Tapırcasına sevmek nedir bilmeyen bir çocuk. Bir içki ister misin ?

- TER - Teşekkür ederim, istemem. Aslında artık yola koyulmam gerek, her zamanki gibi.
- ART - İlle gidecek misin ?
- TER - Gideceğim. Yatmadan gözden geçirmem gereken dağ gibi yığılmış evrak var.
- ART - (Hayranlıkla) Harika kadınsın!
- TER - Ne demezsin! (Durma. Hester kalkıp onu yanağından öper.) Sana gerçekten teşekkür ederim.
- ART - Şu dik bakışlı çocuk; bana sığınıp kurtarmağa çalışıyor kendini.
- TER - Bana da öyle geliyor.
- ART - Ya ben ona ne yapıyorum ?
- TER - İyileştirmeye çalışıyorsun tabii..
- ART - Nasıl iyileştirmeye ?
- TER - Normal bir yaşama uydurmağa.
- ART - Normal ha?
- TER - O sözün gene de bir anlamı var, tanımlaması güç de olsa.
- ART - Ararım seni.

(Durma)

- TER - İyi geceler. (Gider.)
- ART - (Kendi kendine, ya da seyircilere) Normal... Normal!

19. SAHNE

(Alan kalkıp kareye girer. Yatışmıştır.)

- ART - İyi günler.
- ! - İyi günler.
- ART - Dün atıştığımız için üzgünüm.

- LAN - Saçmaydı.
- YSART - Öyle.
- LAN - Gerçekten saçma.
- YSART - Uykuların nasıl? (Alan omuz silker) Keyfin per yerinde değil, değil mi ?
- LAN - Şöyle böyle.
- YSART - Benimle bir oyun oynamak ister misin? Biraz ferahlarsın belki.
- LAN - Nasıl oyun ?
- YSART - Güz kırpma oyunu. Gözünü bir şeye dikeceksin; diyelim, duvardaki şu lekeye. Ben bu kalemle masaya vuracağım. İlk vuruşumda gözlerini kapayacaksın, bir daha vuruşumda açacaksın. Böyle sürüp gidecek bu. Gözünü bir açıp bir kapıyacaksın. Ben dur deyinceye kadar.
- LAN - Adamı nasıl ferahlatırmış bu ?
- YSART - Seni güzelce gevşetir. Uykunda benimle konuşuyormuş gibi olursun.
- LAN - Amma da saçma !
- YSART - İstemiyorsan, seni zorlayacak değilim.
- LAN - İstemiyorum demedim.
- YSART - Öyleyse ?
- LAN - Benim için farketmez.
- YSART - Güzel. Şimdi dur da şu lekeye bakmaya başla. Ellerini iki yanına koy. İyice aç parmaklarını.

(Soldaki sırayı açar, Alan ucuna oturur.)

Sıkma kendini, gevşek bırak. Bütün mesele kendini rahatça salıvermekte. Lekeye bakıyor musun ?

- LAN - Evet.
- YSART - Tamam! Şimdi hiç bir şey düşünmemeye çalış. Kafan bomboş olsun.
- LAN - Bu hiç de güç değil.
- YSART - Şşş, konuşma... Birinci vuruşumda kapat, ikinci vuruşumda aç. Hazır mısın ?

(Alan başını sallar. Dysart kalemiyle tahta parmaklığa vurur. Alan gözlerini kapar. Dysart tekrar vurunca Alan gözlerini açar. Vuruşlar düzgün aralıklarla yapılır. Dört vuruştan sonra ses kesilir, Teypte daha yüksek madeni bir ses duyulur. Dysart bu ses arasından seyirci ile konuşur. Çocuk önünde oturup gözlerini açıp kapayarak duvara bakarken ışıklar soğuklaşır.)

- YSART - Normal dediğin bir ulu ruhdur. Sağında solunda, hayır melekleriyle şer melekleri durur. Ama Hesther gibi bir hayır meleği de Margaret gibi bir şer meleğinden farklı değil. Normal, aslı astarı olmayan bir haylettir. Ben de bir rahibiyim onun. Aletlerim pek incedir. Acıları candan paylaşıyorum. Bu odada gerçekten yardımcı oldum çocuklara. Kaç tanesinin korkularını giderdim, kaç tanesini kendi kendini yemekten kurtardım. Dert dinledim, derman verdim. Ama kişiliklerinin bu tanrıya

aykırı gelen yanlarını da kesip attım, hiç şüphesiz. Zeus'a kurban sunulması en fazla altmış saniye sürerdi, herhalde. Normallik denen şeye kurban sunulması altmış ay kadar uzayabiliyor.

(Kalemin doğal sesi tekrar işitilir. Işıklar eski durumuna döner.)

(Alan'a) Şimdi göz kapakların ağırlaştı. Uyumak istiyorsun değil mi ? Uzun, derin bir uykuya dalmak. Dal uykuya. Başın ağır, kurşun gibi ağır. Omuzların da ağırlaşıyor. Ağırlaştı. Uyu. Uyu.

(Kalem darbeleri durur. Alan'ın gözleri açılmaz. Baş önüne düşmüştür.)
İşitiyor musun beni ?

AN - Mmmm.

SART - Konuşa bilir misin benimle? Evet de, konuşabilirsen.

AN - Evet.

SART - Aferin. Şimdi başını kaldır. Gözlerini aç. (Alan denileni yapar)
Şimdi Alan, ben sana sorular soracağım. Sen de cevap vereceksin. Anlıyor musun ?

AN - Evet.

SART - Uyanınca da, bana söylediğin her şeyi hatırlıyacaksın, tamam mı ?

AN - Tamam.

SART - İyi. Şimdi gerilere dönmeni istiyorum. Bana sözünü ettiğin kumsaldasın. Sular çekilmiş. Kumdan kaleler yapıyorsun. O ağzından köpükler damlayan kocaman at da tependen bakıyor. Görebiliyor musun ?

AN - Evet.

SART - Ona bir soru soruyorsun. "Zincirin acıtıyor mu?"

AN - Evet.

SART - Yüksek sesle mi soruyorsun ?

AN - Hayır.

SART - At ne cevap veriyor ?

AN - Evet diyor.

SART - Ya sen ne diyorsun ?

AN - Zincirini çıkarayım.

SART - O ne diyor ?

AN - Hiç çıkmaz bu. Beni zincire vurdular.

SART - İsa gibi mi ?

AN - Evet.

SART - Ama adı İsa değil bunun. Öyle değil mi ?

AN - Değil.

SART - Nedir adı ?

AN - Bir o bilir, bir de ben.

SART - Bana söyleyebilirsin Alan. Söyle adını.

AN - Küheylan.

SART - Sağol. Şimdi kumsaldan ayrıldın. Evdeki yatak odundasın. Yaşın on iki. Resmin önündesin. Yatağının ayak ucundan Küheylan'a bakıyorsun. Diz çökmek ister misin ?

- AN - Evet.
- SART - (Yüreklenirerek) Diz çok öyleyse. (Alan diz çöker.) Şimdi söyle bana Küheylan niye zincire vurulmuş ?
- AN - İnsanların günahlarının kefareti için.
- SART - Ne diyor sana ?
- AN - Seni görüyorum. Seni kurtaracağım.
- SART - Nasıl kurtaracakmış ?
- AN - Göklere uçuracağım seni. İkiyken bir olacağız, diyor.
- SART - Bineklerle binici tek hayvan mı olacak ?
- AN - Tek kişi.
- SART - Sonra ?
- AN - Çılgır çılgır elimde olacak.
- SART - Çılgır çılgır nedir? Ağzındaki zincir mi ?
- AN - Evet.
- SART - İyi. Ayağa kalkabilirsin. Haydi kalk. (Alan kalkar) Ahır düşün şimdi nedir ahır? Onun tapınağı mı, onun en kutsal yeri mi ?
- AN - Evet.
- SART - Onu yıkadığın, çeşit çeşit fırçalarla fırçaladığın, her hizmetine koştuğun yer mi ?
- AN - Evet.
- SART - Orada konuştu seninle değil mi? O yumuşak, gözleriyle baktı sana ve kelâm eyledi.
- AN - Evet.
- SART - Ne dedi? Atla sırtıma, gecenin karanlığına dalalım. Haydi durma mı dedi ?
- AN - Evet.
- SART - Sen de sözünü a esledin ?
- AN - Evet.
- SART - Binmeyi nasıl öğrendin? Başkalarına bakarak mı ?
- AN - Evet.
- SART - Ne güç olmuştur, kim bilir. Zor durabilmişsindir sırtında.
- AN - Evet.
- SART - Ama o sana öğretti değil mi, Küheylan sana yol gösterdi ?
- AN - Hayır.
- SART - Göstermedi mi ?
- AN - Bana hiç bir şey öğretmedi. Adi hayvan, pis hayvan. Ya adı sürersin, ya tepetaklak düşersin. Saman kanunu budur.
- SART - Saman kanunu mu ?
- AN - Ahırda samanlar arasında doğmuştu. Kanunu budur onun.
- SART - Ama sen dizginleri eline aldın. Ona sözünü geçirdin.
- AN - Başka çarem yoktu.
- SART - Sonra da gizli gizli bindin.

- LAN - Evet.
- YSART - Ne kadar zamanda bir ?
- LAN - Üç haftada bir. Daha sık binsem dikkati çekerti.
- YSART - Hep aynı ata mı ?
- LAN - Hayır.
- YSART - Nasıl girebiliyordun ahıra ?
- LAN - Bir anahtar çalıp çalıştığım dükkânda eşini yaptırmıştım.
- YSART - Kurnaz seni! (Alan gülümser) Usulca evden sıvıyıldın tabii..
- LAN - Gece yarısı, Saat tam on ikiyi çalarken,
- YSART - Ahır ne kadar uzaklıkta ?
- LAN - Üç kilometre kadar.
- (Durma)
- YSARD - Haydi gidelim. Ata binmeye gidelim. Haydi. (Ayağa kalkıp sırasını içeriye doğru iter.) Şimdi oradasın. Ahır kapısının önünde.
- LAN - (Sahne gerisine doğru döner.) Bak elinde anahtar var, aç kapıyı.

20. SAHNE

- (Alan sahne gerisine doğru gider. Mimikle kapıyı açar. Dairenin üstünde yumuşak ışık. Korodan bir mırıltı yükselir. Küheylan sesi, At oyuncular girer; Maskelerini yükseğe kaldırıp hep birlikte takarlar. Daire biçiminde dururlar. Seçkin tünelin ağzında durur.)
- YSART - Yavaş... Dalton hala uyanık olabilir.Şşş. Aman yavaş... Tamam... Şimdi gir içeriye.
- (Alan kareden daireye açılan merkez çıkış yolunda gizlice, şimdi sıcak bir ışıkla aydınlanan daireye girer. Etrafına bakınır. Atlar huzursuzca ayaklarını yere vururlar. Maskeleri ona doğru çevrilir.)
- YSART - İçeridesin şimdi. Bütün atlar gözlerinin sana dikmişler. Görebiliyor musun onları?
- LAN - (Heyecanlı) Evet!
- YSART - Hangisini alacaksın?
- LAN - Seçkin'i.
- (Alan Seçkin'e yaklaşıp, sağdaki bütün atları geçerek onu bir iple dairenin önüne getirir gibi yapar.)
- YSART - Seçkin ne renktir?
- LAN - Döru.
- (At dikkatle ilerler. Alan onu karenin köşesinde durdurur.)
- YSART - Ne yapıyorsun şimdi?
- LAN - Papuçlarını giydiriyorum.
- YSART - Pamuçlarını mı?

- AN - Şahane papuçlarını... Çuvaldan.. (Görülmeyen papuçları derin bir saygıyla öper.) "yaklarına giydiririm.
- (Seçkin'in sağ ayağına hafifçe vurur. At ayağını kaldırır. Çocuk mimikle çuvalı ayağına bağlar.)
- SART - Dört ayağına da mı?
- AN - Evet.
- SART - Sonra?
- AN - Çingir çingirini takarım. (Atın başlığı ile gemini takara gibi yapar.) Gecenin bu saatinde ağzına gem vurulması hoşuna gitmez ama benim hatırım için katlanır. Eğilir de, boynunu uzatır bana.
- (Seçkin başını eğer. Alan bir tören havası içinde gemi önce kendi ağzına koyar sonra geçip Seçkin'in ağzına geçirir. Uzanıp gemi başlığa bağlar. Sonra görünmez dizginlerle sahnenin önünden geçip dairenin sol tarafına götürür. Seçkin uysalca boyun eğer.)
- AN - Kayış bağladım mıydı, dışarı çıkarırım.
- SART - Eğer vurmaz mısın?
- AN - Asla!
- SART - Sonra?
- AN - Arkadaki patikadan yürürüz. Uysaldır.. yolun bu bölümünde kuzu gibidir hep. Meydana varıncaya kadar. Ama orada işler çatallaşır.
- (At geriye doğru sıçrar maksatsızlar)
- SART - Nasıl çatallaşır?
- AN - Girmek istemez oraya.
- SART - Neden?
- AN - Ha-ha-lar durağıdır orası.
- SART - Ne?
- AN - Ha ha!
- SART - Girmesi için zorla onu.
- AN - (Hızlı bir fısıltıyla.) Haydi... gel haydi.
- (Dysart kareden çıkarken Alan atı kareye sokar.) Y

21. SAHNE

- (Seçkin şimdi meydan olan karede köşegenlemesine durur. Küheylan sesi kesilir. Çocuk etrafına bakınır.)
- SART - (Dairenden) Geniş bir alan mı?
- AN - Göz alabildiğine.
- SART - Nasıl bir yer?
- AN - Sislerle kaplı. Ayağını ısırğanlar dalar.
- (Ayaklarını çıkarır gibi yapar. Ayağına diken batar.) Ay!
- SART - (Kendi sırasına giderek) Ayakkaplarını çıkarıyor musun?
- AN - Her şeyimi.

- YSART - Üstünde ne var ne yoksa..
LAN - Hepsini.
(Mimikle atın karşısında soyunur. Çırılçıplak kaldığı anlaşılınca kollarını açıp kendisini Tanrısına gösterir olduğu gibi: Seçkin'in karşısında saygıyla başını eğer.)
- YSART - Nereye bırakıyorsun onları?
LAN - Girişteki ağacın kovuğuna. Orada kimse bulamaz.
(Sahne gerisine doğru yürür. Sıranın önünde iki büklüm olup görünmeyen giysilerini altına tikiştirir. Dysart gene sahnenin önüne yakın olan soldaki sıraya oturur.)
- YSART - Ne hissediyorsun şimdi?
LAN - Vücudumu yakıyor...
YSART - Ne?
LAN - Sisi.
YSART - Ya, şimdi ne oluyor?
LAN - Kantarma.
(Tekrar sıranın altına eğilerek görünmeyen bir çubuk çeker.)
- YSART - O da ne?
LAN - Çubuğum. Ağzıma alırım bunu.
YSART - Ağzına mı alırsın?
LAN - Isırmak için.
YSART - Ne diye?
LAN - Çok çabuk olmasın diye.
YSART - Her zaman aynı çabuk mu?
LAN - Tabii. Kutsal çabuk bu. Kovukta saklarım. Kantarmanın kutsal yeri bu.
YSART - Ya şimdi ? Şimdi ne yapıyorsun?
(Durma. Kalkıp Seçkin'e yaklaşıp)
LAN - Okşuyorum onu.
YSART - Neresini?
LAN - (Hayranlıkla) Tepeden tırnağa. Her yerini: Karnını, kaburgalarını; Kaburgaları fildişişindendir, paha biçilmez.. Sağrısı serindir, ipek gibi. Burun delikleri açılır, benim için.. Gözleri parlar... Karanlığı bile delip geçen gözleri, gözleri....
(Birden umutsuzluk ve dehşetle karenin en uzak köşesine koşar.)
- YSART - Peki, sonra? Sonra?
(Durma)
LAN - Şeker veririm.
YSART - Bir topak şeker mi?
(Alan Seçkin'in yanına döner)
LAN - Efendim son aşısı bu.
YSART - Neden önce ki son aşısı?
LAN - Ha ha lar uçağana uçmadan önceki.

(Dua ediyormuş gibi ellerini birleştirip atın önünde diz çöker.)

SART - Ona şeker verirken bir şey söylüyor musun?
AN - (Eliyle uzatarak) Yoket günahlarımı. Hatırım için yut çümlesini. Her zaman yiyip yutar.

(Seçkin maskesini Alan'ın avucuna yaklaştırır. Sonra yemek için bir adım geri çekilir.) Hazırdır artık.

SART - Şimdi binebilir misin ona?

AN - Evet.

SART - Öyleyse, atla sırtına.

(Alan, Seçkin'in önünde secdeye varır. Tahtaya saplanmış ince maden sırtığının ucunu kavrar. Tanrısının adını törensel bir biçimde fısıldar.)

AN - Küheylan!.... Küheylan!.... Küheylan!

(Maden sırtığı yerden çeker kaldırır; Seçkin rolündeki oyuncu eğilip sırtığa tutunur, aynı anda bütün öbür atlar dairenin etrafında eğilip eldivenli ellerinden biriyle parmaklığa tutunurlar.)

(Alan kalkıp geriye, soldaki köşeye gider.) Al beni!

(Hızlanıp Seçkin'in sırtına sıçrar.)

(Bağırır) Ay!

YSART - Ne var?

LAN - Acıtıyor.

YSART - Acıtan ne?

LAN - Derisindeki yüzlerce küçük bıçak bacaklarıma saplanıyor..

LAN - Dur Küheylan.. Yürü demedik.. Aferin.. söz dinler o... Küheylan... Tanrıkulu... Her zaman sadık, her zaman doğru... Kendini sundu bana.. Çingir çingirıyla çırılçıplak... Tutabilene aşk olsun! Yerinde duramıyor artık...

YSART - Sür atını öyleyse.. Beni bırak git.

Şimdi Alan... Küheylan'la yalnızsın şimdi..

(Alan vücudunu dikleştirir) Küheylan.. Heyelanoglu, Seyelanoglu. İleri! (Korodan bir mırıltı yükselir. Dairede duran atlar tahta parmaklığı hafifçe atarak kareyi döndürmeğe başlarlar. Alan ile bineği dönmeğe başlar. İlk bakışta bir heykelin altındaki kaide ile birlikte döndüğü izlemi uyanır. Gezinti boyunca, hız artar, ışıkhaz azalır. Sonunda atla atlı üstünde yoğun bir takip ışığı kalır. Işığın döküntüleri onlara doğru eğilen öbür maskeleri parlatır.)

Akın var! Atların Atası Küheylan Kağanı taşıyor sırtında. Yalnız ben binebilirim ona. Yalnız ben yol gösterebilirim. Boynu benim vücudumdan uzar, yükselir karanlıkta. Küheylan, Tanrıkulum benim..... Kağanın buyruğunu dinle: Bu gece akın var, akın! Bu gece akın var tümüne karşı.

DYSART - Kime karşı.

LAN - Benim düşmanlarımla, onun düşmanlarına karşı.
YSART - Senin düşmanların kim?
LAN - Hoover orduları, Filko orduları, Pifko boyları. Remington soyuyla bütün oymakları.
YSART - Yıa onun düşmanları?
LAN - Külot pantol, melon şapka. Sipahiocağı takım vğ birlikleri... Ele güne çalım satmak için ondan yararlanan dandini beyler. Başına fiyonklar takan gösteriş budalaları. Gel Küheylanım canlarına okuyalım, tırısa kalk aslanım!
(Dönen karenin hızı artar)
Rahvan! Rahvan! Rahvan! Rah-van! Kovboyler bizi seyrediyor. Şapkalarını çıkarıyorlar. Onlar bilir kim olduğumuzu. Gör bak, nasıl hayran hayran bakıyorlar. Yerlere kadar eğiliyorlar karşımızda. Haydi aslanım göster kendini. Kenter! KENTER!
(Seçkini kamçılar.) Atların atasıdır şaha kalkan Küheylan. Orduları ezmenin saati çaldı bu an. Düşman yaman kaçıyor, düşmanın hali duman. Rüzgâr gibi döne döne
Bas geç hepsinin üstüne
Aksın ateşten izlerin
Yel ol külîerini savur.
Şaha kalkan Küheylan.
İn başlarına şahmerdan gibi.
Yiğit görülmemiştir Küheylan gibi.
Bas geç, bas geç, bas geç bas geç.
Ez de gebert, ez de gebert.
Yılan gibi, yılan gibi, yılan gibi..
DÖN !
DÖN !
(Küheylan sesinin haemi büyür)
(Bağırarak) İğ! Ağ! Aman ne güzel!
Dimdik duruyorum rüzgâra karşı.
Yelem rüzgârdan kaskatı.
Sagım, toynaklarım.
Yele böğrümde dalgalanıyor.
Bacağımlı kamçılıyor telkeri.
Rüzgâr etime iniyor şak şak.
Etim çıplak,
Çırılçıplak.
Çıplağım anadan doğma.
Duy beni, üstünde, üstünde, üstünde.

Sen olayım sürgit. sen olayım bundan böyle.

Küheylan,

Uçur beni, uçur beni.

Tekleşelim, tek yap bizi.

Tek kişi, tek kişi, tek kişi!

(Atın sırtında yükselip borozan gibi bağırır)

Ha-HA!. HA -Ha!. Ha... HA!

(Borozan sesi çığlıklara dönüşür.)

HA-HA! HA -HA! HA-HA! HA-HA'... HA!...

HAAAAA!

(Bir alev gibi kıvrılıp bükülür)

(Sessizlik)

Dönen kare perdenin başındaki durumuna gelir.

Çocuk yavaşca atın sırtından yere düşer. Başını eğip Seçkin'in Toynağını öper.

Sonunda başını geriye atarak ona bağırır.

AMİN!

(Seçkin, bir kez horuldar.)

K A R A N L I K

İKİNCİ PERDE

22. SAHNE

(Karanlık.)

Hafifçe artan ışıklar, geceleyin Seçkin'in tırnakları ucunda diz çökmüş Alan'ı gösterir. Alan atın bejonine sevgiyle tutunarak kalkar ve onu öper. Dysart, Birli perde başındaki, sahnenin önünde bulunan sırasında oturur.

- Seçkin adındaki atla hep sarmışdolay. Ondan sonra, geceleyin nasıl yanak yanağa kaldıklarını, donup kalmış bir tango oyuncusu gibi bir eli gerdanında bir eli boynunda atın serin tatlı soluğunu nasıl içine çektiğini, gösterdi bana. "Atla'nın, bale kızları gibi nasıl tek parmak üstüne kalktıklarına dikkat ettin mi?" diye sordu.

(Alan, Seçkin'i kareden dışarı çıkarır. Dysart kalkar. At tünelden çıkıp kaybolur. Çocuk sahne önüne gelerek Dysart'ın kalktığı sıraya oturur.

Dysart önden geçerek karenin merkezindeki girişine kadar ağır ağır yürür.)

Beni Küheylan'ya yalnız bırakıp dinlemeye gitti şimdi.. Küheylan'ın sesini işitiyorum. Beni çağırıyor, Psihe'nin karanlık mağarasından beni çağırıyor. Kör kandilimi uzatıyorum, Küheylan duruyor karşımda, Beni bekliyor. Gür yeleli başını kaldırıp, iri, dört köşe dişlerini göstererek soruyor?

Neye? Neye?.. Neye ben? Neye bula bula beni buldun? Gerçekten enimi boyunu ölçmek elinden gelir mi? Yanılmadan dirhem şaşmadan, beni kantara vuracaksın ha? aklıma şaşarım... Zavallı Doktor Dysart.

(Dysart kareye girer)

Pek tabii böyle jellerle daha önce de karşılaşmışımdır. Ama bu en ürkütücüsü; Bütün meslek hayatım boyunca kaçındığım, kaçınmak zorunda olduğum soruları soruyor bana. Hiç bir iş göremezdim bunlardan kaçınmasam. Bu niyelerin, niçinlerin bir doktor muayenehanesinde işi yoktur.

(Oturur, Hemşire Telaşla içeriye dalar.)

- Aman Doktor. Yetişin, Alan ortalığı alt üst ediyor. Annesi onu görmeye gelmişti. Yemek te misini kadına verdim odasına götürsün diye, topsiyi kaptağı gibi annesinin başına fırlatmış. Kadın avaz avaz bağırıyor.

(Alan, solda, ön tarafta, zıp diye ayağa kalkar. Dora sağda, ön tarafta zıp diye ayağa kalkar. Sahnenin ön ucunda yüz yüze gelirler. Frank'ın bu perde başında kendi sıralarında, karısıyla oturmadığı göze çarpar.

Frank'ın merkezindeki tünel yakınında, üst taraftaki seyirciler arasında, göze çarpmadan oturur..

- Anana ha? Anana ha?

- Hala orada mı annesi?

- Orada.

(Dysart, arkasında Hemşireyle hızla kareden ayrılır.)

(Dora oğluna yaklaşır.)

LA - Öyle kötü kötü bakma bana. Herşeye eyvallah diye bir doktor yok karşında;
Öyle dik dik bakma suratıma! Hain!
(Yüzüne bir tokat indirir. Dysart yanlarına gelir.)

LA - Ne yapıyorsunuz?

LA - O bukişları bilirim ben. Öyle pis pis bakmalar söylemez bana.

LA - (Dora'ya) Çıkın bu odadan.

LA - Ne dediniz? Ne dediniz?

LA - Bu odadan derhal çıkın, dedim.

(Dora tereddüt eder, sonra)

LA - Tanrıya emanet, Alan.

(Oğlunun yanından geçerek kareye girer. Dysart onu izler. İkisi de sinirlidir. Alan sırasına, Hemşire yerine gider.)

23. SAHNE

Işıklar Kareyi aydınlatır.

LA - Bir daha buraya gelmemenizi rica edeceğim.

LA - Yalvarsanız da gelmem zaten, merak etmeyin.

LA - Kuzum, tutacağınız mı tuttu birden bire? Çocuğun feci durumunda olduğunu görmüyormusunuz?

LA - (Alaylı) Ya. Öyle mi?

LA - Evet öyle. Tedavinin en nazik bir dönemindeyiz. Kendini büsbütün savunmasız, büsbütün açıkta hissediyor. Korkular, utançlar içinde...

LA - (Patlayarak) Peki ya ben? Ya ben ne haldeyim? Ondan haberiniz var mı? Ama ben anayın tabii. Analar kimin umurunda. Ana-Baba, burada küfür yerine geçen sözler.

LA - Böyle olmadığını sizde bilirsiniz pek âlâ.

LA - Bilirim, bilirim. Çok işittim. Nütün kabahat.bizde... Bir suç varsa ortada, biz işledik. Alan bizim ki... Kendi hiç bir şey yapmadı zavallıcık. (Hıçla) Şu dünyada bir parça insaf, bir parça merhamet bulmak için ne yapmak gerek, hayvanları köretmek mi?

LA - Oturur musunuz, Bayan Strang.

LA - (Ona aldırmadan, heyecanlı gittikçe artarak) Bana bakın, Doktor size göre hava hoş! Alan sizin için binlerce hastadan bir tanesi. Öysa benim oğlum. Her gece sabahlara kadar göz kırpmıyorum. Acaba nasıl bir hata işledim? Acaba kusurum ne diye. Frank yanı başımda bir o yana, bir bu yana dönüp duruyor. O gün bu gündür uyku durak yok ikimize de. Bize ahret sualleri soruyorsunuz. Yok, televizyonu kim yasaklamış, yok.. Kim kimden habersiz neler yapmış? Sanki birer caniyiz gözünüzde. Şimdi iyi dinleyin beni. Cani filan değiliz biz. Hiç bir suç işlemedik. Alan'ı her zaman sevdik. Elimizden geleni yaptık onun için.. Evet, ara sıra kavga

ottığımız olur-Bütün ana-babalar kavga eder-Ama iyi tatlıya bağlarız sonunda. Kocam iyi adamdır. İster dindar ister dinsiz olsun, dürüst adamdır. Evini de, dünyayı da, oğluna da düşünür. Alan sevgiden de, ilgiden de yoksun bırakılmadı, gözüp tozmak, güllüp öğlenmek için de bol bol fırsat buldu. Sevgisiz evleri bilirim... Ben de öğretmenlik yaptım zamanında... Bizim ki sevgisiz bir ev değildi. Bir çocuğun mahremiyetine saygı gösterilmesinin gerektiğini de bilirim. Bakın, Frank bu konuda kusurlu olabilir. Çocuğa fazla ca karışır, sağolsun. Ama ölçüsüzce de ileri gitmez. Zorba değildir kocam. (Ciddiyetle) Hayır, Doktor, hepsi Alan'ın başının altından çıkıyor. Alan neyse odur. Herkes neyse odur. Dünyaya geldiği günden bu güne kadar ona bütün yaptıklarımızı hesaba katarsanız da bu korkunç problemi çözemezsiniz. Bilmem anlatabiliyor muyum?Anlamanızı isterdim.Gözlerini belerterek üstüme yürümeğe, suçu üstüme atmağa hakkı yok. Çünkü ne yapmışsa kendi yapmıştır. Çünkü kendinden sorumludur.(Durma, daha sakın) Sizinle aynı kelimeleri kullanmıyoruz; Doktor sizin belki kompleks dediğinize ben başka bir şey diyorum. Ama Tanrıyı tanısaydınız,Şeytanı da tanırdınız. Anneciğin, babacığın uydurup yarattıkları bir şey değildir Şeytan. Şeytan yanbaşımızdadır. Belki modası geçmiş bir kelime bu ama doğru. Şimdi gidiyorum. D orada yaptığım affedilir şey değildi. Benim tek bildiğim şu; Karşımda Alan-cığım vardı. Sonra, Şeytan giriverdi aramıza. (Kareden ayrılıp yerine gider. Dysart onun gidişini seyrederek. Sonra kendisi karşı kapıdan çıkarak Alan'a yaklaşır.)

24. SAHNE

(Çocuk sıradında oturarak dik dik bakar ona.)

(SART - Anneni sevdiğini sanıyordum.

(Sessizlik.)

Ama hiç bir şeyden, haberi yok. Bana anlattıklarının birini bile söylemedin ona. Bundan şüphelen yok değil mi?

(LAN - Hepsi uydurmaydı zaten.

(YSART - Nasıl?

(LAN - Eline bir kalem almış hokkabazlık yapıyorsun.

(YSART - No demek istiyorsun?

(LAN - Bana bir sürü yalan söyledin.

(YSART - Yok canım!... Söylediklerinin hangisi yalan?

(LAN - Hopsi, baştan aşağıya uydurma.

(Durur.)

(YSART - Demek öyle.

(LAN - Kilit altında tutulacak sensin asıl, oyuna getiriyorsun adamı.

(YSART - Oyun oynamayı seviyordun hani ?

- Şimdi de hap yutturmağa kalkacaksın bana.

- (Şiddetle döner) Ne hapı?

- Hani o kadar da cahil belleme bizi. Burada ne fırıldaklar çevirdiğinizi bal gibi biliyorum. İşinin gücünün insanlara iğneler yapmak, o doğruluk haplarını tıka basa yutturmak. O zaman dili çözülür. İster istemez konuşur insan. Şimdi sıra bende geldi değil mi?

- Alan, niye buradasın biliyor musun?

- Bana o hapları yutturacısın diye.

(Dik dik bakar. Dysart birden ayrılarak, kareye döner.)

25. SAHNE

Hester aynı sırada karşı taraftan gelir.

- (Heyecanlı) Hapların gerçekten var olduğuna inanıyor. Tabii bir deneme de istiyor.

- Bana hiç de öyle gelmiyor.

- İstiyor tabii, yoksa neye lâfını etsin? İçini dökmek, o ahırda ne olup bittiğini bana anlatmak istiyor, ergeç... Şerit fazla soyut, Hipnoz ise bir çeşit gözbağcılıktır. Hiç değilse onun savı bu.

- Bu gün de aynı şeyleri söylemekte direndi mi?

- Onu görmedim. Bu sabah ki randevusunu iptal ettim. Bıraktım kendi kendisini yesin. Hani ona gerçekten bir oyun oynayacağım geliyor.

- (Oturarak) Ne gibi?

- O eski numara.

- Zararsız bir hap mı?

- Sözde doğruluk ilâcıyla dolu bir kapsül.

- Sonradan inkâr eder nasıl olsa. Sil baştan olur.

- Hayır. Çünkü artık hazır.

- Efendim?

- Yani olayı yeniden yaşanağa. Sonradan geri dönemez çünkü bana herşeyi göstermiş olacak.. Anlatmakla kalmıyacak, gözümün önünde canlandıracak olup bitenleri.

- Bunu yaptırabilecek misin ona?

- Sanırım. Daha şimdiden yaptı sayılır. Bütün o afur tafurun altında bana güveniyor. Farkında mısın?

- (Sıcak bir tavırla) Sana güvenmez olur mu?

- Budalacak.

- Gene başlama kuzum.

- (Sakince) Kişinin elinden tapındığı şeyi almak gibi zulüm var mıdır yeryüzünde?

- Tapındığı şeyi mi?

IT - Ya da tanrısını.

ER - Biraz aşırı gitmiyor musun?

RT - Dordimiz aşırılık zaten.

ER - İnanç yıkıcı değildir, Martin bunu iyi bilirim.

RT - Ben emin değilim. Bildiğin bir şey varsa, bütün yaşamı buna dayalı. Başka ne var elinde? Çocuğu bir düşünsene-Doğru dürüst okuyup yazması bile yok. Fizik ya da kimyadan anlamaz ki ayığı yere bassın, resinden anlamaz ki başkasının dünyada bulduğu güzellikleri görsün. Bildiği bütün müzik televizyon tekerlemeleri. Bildiği bütün tarih ne yapacağını şaşırmış bir annenin anlattığı masaller. Ne eş, ne dost! Arada bir şakalaşabileceği, kendi kendi: daha sağlıklı bir biçimde tanınmasına yardım edecek bir tek çocuk bile yok çevresinde. Alan, günümüzün vatandaşıdır, toplumun varlığından habersiz bir vatandaş. Üç haftada bir, bir tek saat yaşar, sisler arasında uluyarak. Törenden sonra kölesinin önünde diz çöker. O azametle tepesinden bakanın asıl efendi olduğuk su götürmez... Bitüf vücutla tapıyorum sana... Pek az erkek karısıyla böylesine içli dışlı olabilmıştır.

(Durma)

ER - Gene de, çoğunlukla karılarının gözlerini oymazlar değil mi?

RT - Bak şimdi!

ER - Başarlar mı peki?

RT - (Alaylı) Çocuk tehlikeli mi demek istiyorsun? Memleketin bir ucundan öbür ucuna koşup aynı işi tekrar tekrar yapacak gözü kararmış bir deli mi?

ER - Acı çekiyor demek istedim, Martin. Hayatının büyük bir kısmı acılar için geçmiş. Bu kadarını artık ben bile görüyorum.

RT - Mümkündür.

ER - Mümkün müdür? Deminden beri anlattığın şu herkezdten kopmuş çocuk kimbilir ne acılar çekmiştir yıllar yılı.

RT - (İnatla) Mümkündür.

ER - Sen dindirebilirsin bu acıları.

RT - O da mümkün.

ER - Bunu bilmek yetmez mi sana?

RT - Hayır.

ER - Neden yetmesin?

RT - Çünkü acı onun.

ER - Anlamıyorum.

RT - Kendi acısı, kendi yarattığı acı.

(Durma)

(İçtenlikle) Bak... Hayatını yaşayıp da bu benim hayatım diyebilmek için önce kendi acını yaratacaksın senden başkasının tanımadığı bir acıyı. Herkesle aynı kazanda kaynamak, sonrada çilem yetti demek, olmaz.... Çocuk bunu yaptı işte... Hasta bir çocuk, kabul. Korkular, kaygılar, kodeler içinde.. Tehlikeli oldu, gene de olabilir. Gerçi şüpheli bence. Ama, benim ömrümün bir saniyesinde bile yaşanadığını kadar azgın bir tutkuyu yaşadığı. Sana birşey söyleyeyim mi? İmreniyorum ona.

- Yok canım.

- Anlamıyor musun? Kaç zamandır bununla suçluyor beni. O delici bakışlarıyla şunu diyor bana: "Ben dört nal gittim hiç değilse. Ya sen... Ne zaman yaptın bunu? (Sade bir tavirle) Kışkırtıyorum, Hester. Alan Strang'ı kışkırtıyorum.

- Olur şey değil.

- Öyle mi? Karıma dönelim. Ocak başındaki o derli toplu kadına. Karşısında oturan adamı düşündün mü hiç? Mitologya kitapları karıştıran o titiz, o kılı kırk yaran kocayı. Bu adam neye tapmıştır ömründe? Neyi taparcasına sevmiştir? Ta. acağın bir şey yoksa daralır, çekersin kumaş gibi. Kurtuluş yok bundan... Kendi hayatını ben küçülttüm, ben daralttım bir başkası bunu yapamaz sana. Oldum olası utangaç, çekingen herifin biriyimdir zaten. Silik bir taşralı kalmaya razı oldum, bu yüzden... Attığın martavallara bakma... Çocuğumuz olmuyor diye dokundururum ya arada bir. Aslında çocuğu olmayan benim. Karımdan habersiz sayım yaptırdım... Raslanabilecek en düşük sipirma sayısı... Ona hiç söylemedim bunu... Karımın buruklukla karışık merhameti.. Bir bu eksikti... Herke. Margarinin sofu, benim se puta tapıcı olduğumu söylerim. Ama ne puta tapıcıyım ya. Uygarlığın döl yatağına ne çilginca dönüşler yaparım bilsen. Her yıl Mora'da geçirilecek üç hafta için, her yatak önceden ayarılır, her yemek önceden ödenir. Kiralanan fiatlarla akıllı uslu tenezzühlere çıkılır. Yanımda taşıdığım el çantası isal kesici haplarla tika basa doludur. Buna ilkelliğe dönüş diyorum bir de utanmadan... İlkel lâfını ağzımdan düşürmen ah o ilkel dünya! Ne sezgisel gerçekler kaybolmuştur o dünya ile, der dururum. Ben bu kelineyle hayal gücünden yoksun, zavallı bir kadını kandırmağa çalışırken, o garip oğlan gerçeği buyruğu altına alıyor. Bir arkos toprağını çiğneyen insanbaşı at resimlerine bakadurayım, o pencerenin önünde insan başlı bir at olmaya çalışıyor. Şurada, burnumun dibindeki bir tarlada... Ben geceler gecesi bir kadının karşında örgü örüşünü seyrediyorum. Altı yıldır öpmeye bile kalkışmadığım bir kadının. O bir saat karanlıkta duruyor, Tanrısının tüylü gerdanındaki terleri emerek. (Durma) Sonrada sabahleyin, kitaplarını kültür rafına kaldırıp, Olimpos dağından renkli kodak anstantanelerini kapatarak, liyomusosun kopya heykeline uçuş olsun diye dokunmağı da ih-

mal etmeden hastaneye, onun deliliğini tedavi etmeye gidiyorum. Bilmem anlatabildim mi?

- Çocuk acı çekiyor, Martin. Benim anladığım bu, eninde sonunda.

(Dysart Hester'e bakar. Alan sırasından kalkıp karnenin soldaki girişine gizlice bir zarf koyar. Sonra yerine gidip Televizyon seyrediyormuş gibi sırtını seyircilere çevirip oturur.)

(Hester ayağa kalkar)

O ısrarlı bakışları var ya o bakış hiç de suçlayıcı olmaya bilir bu aklına gelmedi mi?

- Niçin böyle bakıyor o halde?

- Üstünde hak iddia etmek için.

- Ne hakkı?

- Yeni bir tanrısın onun için. (Durma) Ya da yeni bir baba. Madem mesleğinin yararını eleştirmeye başladın, birde böylesini denesene.

(Gülümseyerek ayrılır)

26. SAHNE

(Dysart yerde duran mektubu farkeder. Alır. Açıp okur.)

- (Dysart okurken, güçlükle konuşur.) Siz kalemi vurduktan sonra ne söyleyeceğime doğru söyledim. Yazan dediğim için özür dilerim. Hemiş : Niye burada olduğumu biliyorum.

(Durma.)

- (Neşçyle bağırarak) Hemşiranım!

(Hemşire gelir.)

- Buyurun doktor bey?

- (Sevincini gizlemeğe çalışarak) İyi akşamlar!

- Geç kalmışsınız bu gece.

- Öyle... Bana söyler misiniz, Alan yattı mı acaba?

- Nerde, doktor bey. Buldunuz erkek yatacak adamı. Yukarda son dakikasına kadar televizyonun başından ayrılmaz odasına gitmekten hiç hoşlanmıyor.

- Hâlâ kâbus görüyor desenize,

- Gene uykusunda bağırıyor dün gece.

- Buşaya gelmesini söyler misiniz. Lütfen.

- (Hafice şaşırmış) Şimdi mi?

- Ona söyleyeceğin bir iki şey var.

- (Pek şaşmış) Pek âlâ, Doktor.

- Işıklar sönmüştü kadar odasına dönmeye nöbetçi hemşireye merak etmesini söyleyin. Ben yatmasına nezaret ederim.. Bir de, eve telefon edip geç kalabileceğimi söyler misiniz karıma.

MEHMET

- Başüstüne doktor bey.

SART

- Derhal buraya gelmesini söyleyin Alan'a

(Hemgirc, sıraya giderek Alan'ın omuzuna hafifçe vurur. Haberi kulağına fısıldıyarak yerine döner. Alan kalkıp bir an durur sonra kareye girer.)

27. SAHNE

Kapı eşiğinde ezik, durur.

SART

- Merhaba!

AN

- Merhaba!

SART

- Mektubunu aldım. Teşekkür ederim. (Durma) Hamisi de okudum.

AN

- (Kendini savunarak) Doğru kullandım bu kelimeyi! Annem öğretmişti! son yazı demek.

SART

- Nasılsın?

AN

- Eh zararsız.

SART

- Bugün seni görmediğim için üzgünüm.

AN

- Sabrınızı taşırmıştım.

SART

- Evet.(Durma) Şimdi telafi edelim mi?

AN

- Ne gibi?

SART

- Konuşmamızı . şimdi yaparız diye düşünmüştüm de.

AN

- (Ürkümüş) Şimdi ha?

SART

- Evet, gecenin bir yarısında. Yatıp uyumaktan daha iyi değil mi? (Çocuk huzursuzlanır.)

Bak Alan... Her sözümde hile lurda vardır. Her yaptığım bir düzen, bir dolaptır. Benim elimden gelen de bu, ama bütün bu oyunlar işe yarıyor. Bunu sen de biliyorsun. Güven bana. (Durma)

AN

- Yeni bir numaran var desene.

SART

- Evet.

AN

- Doğruluk ilacı mı?

SART

- Öyle diyelim istersen.

AN

- N'apar adama?

SART

- Konuşmanı kolaylaştırır.

AN

- Hani kendini tutamıyormuşsun gibi mi?

SART

- Tastamam. Gerçeği, bütün gerçeği ne pahasına olursa olsun söylemek zorundaymışım gibi, falan filan. (Durma)

AN

- (Birazı) İğnesi var bunun değil mi?

SART

- Hayır.

AN

- Nerde ilaç.

SART

- (Çebini göstererek) Burada...

AN - Bir görelim şunu.
(Dysart ciddi bir tavırla cebinden bir hap kutusu çıkarır.)

SART - İste!

AN - (Şüpheli) Sahiden o mu?

SART - O ya! Bir denemek ister misin?

AN - Hayır.

SART - İsteddiğini sanırdım.

AN - İstemem.

SART - Sonra bir güzel uyursun. Bütün gece kabus görmek filân yok. Bu gece de, başka geceler de mışıl mışıl uyursun. (Durma)

AN - Ne kadar zamanda söyletir.

SART - Saniyesinde, hemencecik.

AN - (Yarı inanarak) Yok yahu?

SART - Doğru söylüyorum.. Ne dersin?

AN - Bir cigara verir misin?

SART - Ama ilâçlı yutacaksın önce.. Su ister misin?

AN - Hayır.
(Dysart şişeyi sallayarak, avucuna bir hap alır. Alan bir saniye tereddüt ettikten sonra, hapı alıp yutar)

SART - Bastırsın. (Bir sigara ikram ederek, Sigarasını yakar) Otur.

AN - (Tedirgin) Şimdi ne olacak?

SART - Bekliyeceğiz, hap etkisini göstereceğin.

AN - Önce ne duyacağım?

SART - Fazla bir şey duymayacaksın. Bir dakikaya kalmaz şu dolaptan yüz tane kadar yeşil yılan çıkıp karşında şıkır şıkır oynamağa başlayacaklar.

AN - (Canı sıkılarak) Dalga geçmiyorum ben..

SART - (İçtenlikle) Hiç bir şey duymayacaksın. Senin istemediğin hiç bir şey olmayacak. Bana söylemek istemediğin hiç bir şeyi söylemeyeceksin, Şimdi rahatça arkana yaslan. Sigaramı tütür.
(Alan ona dik dik bakar. Sonra durumu kabullenerek arka üstü uzanır.)

SART - Aferin!

AN - Şu duvarların dili olsa, Kimbilir neler söylenmiştir bu odada.

SART - Söylenmiştir, doğru.

AN - Hoşuma gidiyor.

SART - Bu oda mı?

AN - Senin hoşuna gitmiyor mu?

SART - Pek de hoşlanacak bir yanını görmiyorum, hani.

AN - Burada ne kadar kalacağın?

SART - Şimdiden söylemek zor. Bakıyorlar çıkmağa can atıyorsun.

AN - Yooo..

ART

- İstemiyor musun?

N

- Çıkıp da nereye gidersin?

ARD

- Evine....

(Çocuk ona bakar. Dysart geçip sahne gerisindeki parnaklığı oturur, ayaklarını sıraya dayar. Durma) Aslında, bu odadan çekip gitmek, bir daha da ömrüm boyunca dönmek isterdin.

N

-(Şaşıarak) Niçin?

ART

- Çok kaldım burada.

N

- Nereye gidersin?

ART

- Bir yerlere.

N

- Sır mı?

ART

- Evet, bir deniz, var orada engin bir deniz, sevdiğim... Eskiden Tanrılar yıkanmış o denizde.

N

- Hangi Tanrılar?

ART

- Eski Tanrılar... Ölmeden önce...

N

- Tanrılar ölmez.

ART

- Ölürler.

(Durma) Bir köyde yatmıştım bir gece; Orada yaşamak isterdin işte. Ben beyaz bir köydü.

N

- İyi ama, şu meraklı mendeburluk işini nasıl yürüttürdün orda? Böyle bir odan olmazdı ki....

ART

- Ne çıkar? Meraklı mendebur olmak hoşuma gitmiyor zaten.

N

- Öyleyse neden yapıyorsun?

ART

- Çünkü sen mutsuzsun.

- Sen de..

(Dysart ona dık dık bakar. Alan telaşla doğrulur) Yoo, öyle demek istemedim.

RT

- Öyle demek istemedin ha?

N

- Bak sen, ilâç insanı böyle yapıyor demek. Aklından geçeni ağzından çıkarıveriyorsun.

RT

- Tanam.

N

- Ama ne kadar da çabuk.

RT

- Sana söylemiştim. Saniye inde etkisini gösterir diye.

N

-(Sevinmiş) Muzipçe bir şey değil mi? Yani içince aklından geçeni pat diye söyleyiveriyorsun.

RT

- Evet.

N

- Bana bir soru sor bakalım.

RT

- Bana Jill'e anlat.

(Durma. Çocuk başta tarafa döner.)

- Anlatacak bir şey yok.

SART - Hiç mi?
AN - Hiç.
SART - Ne bileyim, kız güzel mi? Hiç sözünü etmedin.
AN - Şöyle böyle.
SART - Saçları ne renk?
AN - Ne bileyin ben?
SART - Kısa mı uzun mu?
AN - Bilmem.
SART - (Hafifçe) Bunu olsun farketmişsinizdir, canım.
AN - Hatırlamıyorum, dedim.

(Dysart kalkıp yanına yaklaşır, sigareyi, sigareyi elinden alır.)

SART - (Kesinlikle) Arkana yaslan. Şimdi dinle. Bunu yapacaksın. Hem de şimdi. Bu kızla aranda geçen herşeyi bana anlatacaksın. Yalnız anlatmakla kalmayıp göstereceksin de. Canlandıracağını, Kalemle vurduğum zamankinden de fazla. Bu odada her istediğini hiç çekinmeden yapabilirsin. Bunu iyicene onla. Hap sana yardımcı olacak. Ben sana yardımcı olacağım... Evet, Söyle bakalım. Kız nerde oturuyor?

(Uzun bir susku.)

AN - (Gergin) Ahırlara yakın. Bir buçuk kilometre kadar ötede.

(Dysart kareden ayrılırken Jill girer. Dysart gene sahnenin ön tarafındaki sırasına oturur.)

28. SAHNE

(Işık sıcaklaşır)

EL - Çini tabakların, vazoların filan satıldığı bölümde çalışıyor.
(Kız öne doğru gelip teklifsizce parmaklığın üstüne oturur. Hali tavırlı açık ve hafifce baştan çıkarıcıdır. Bu sahneler boyunca, Alan doğrudan doğruya ile oynar. Dysart'a cevap verdiği zaman bile ona bakmaz.)
Baban kayıplara karıştığı zaman annem on parasız kaldı. Hayatını kazanmak zorundaydı. Bunu iyi kavırdı doğrusu, Hala hiç iş tecrübesi olmadığı göz önünde tutulursa.

SART - Kayıplara karıştı da ne demek?

AN - (Dysart'a) Evini terk edip kaçmış. Bir daha da yüzünü gören olmamış.

EL - Tuvalet masasının üstüne bir mektup bırakmış. "Kusura bakma. Canıma tak dedi." İşte o kadar. Annem hiç unutmadı bunu. Ossaat erkeklerden buz gibi soğudu. Ben erkek arkadaşlarımla gizli gizli buluşmak zorundayım. Yani, erkek arkadaşlarla çıktığımı bilir. Ama hiç birini eve götüremem. Öyle ters davranır ki onlara.

AN - (Dysart'a) Gözlerini ayırmıyordu...

SART - Senden mi?

AN - Tuhaf tuhaf şeyler söylüyordu bir yandan da.

(Jill sıradan atlar)

- L - Şu gözlere bak! Övülmeşte yaratılmış,
N - (Dysart'a) Öyle gözler asıl onda vardı.
(Kız yanında oturur. Çocuk utanıp sıkılarak ondan elinden geldiğince ondan uzaklaşır.)
- L - Geçen hafta gazetede bir yazı vardı. Kızlar oğlanların en çok nerelerinden hoşlanıyorlarsa sayıyordu birer birer. Birinci derecede popüler geliyor-
muş. Bana sorarsan, kaş göz, gerisi söz. Sen de gözlere meraklısın değil mi?
N - Ben mi?
L - (İçinden pazarlıklı) Sadece at gözlerine mi yoksa?
N - (Afallamış) Ne demek istiyorsun?
L - Dün saatlerce Seçkin'in gözlerine baktığımı gördüm. Kapa aralığandan dikizledim seni.
N - (Heyecanlı) Gözüne bir şey kaçmıştı herhalde.
L - Annada esrar kipiymişsin sen.
N - (Dysart'a) Biliyormuş gibi davranıyordu bazen.
ART - Sen bir şey çatlattın mı?
N - (Dysart'a) Ne minasebet!
L - Atların gözlerine bayılırım. İnsan kendini görür o gözlerde, aynaya bakar gibi. Onları iç gıcıklayıcı bulur musun?
N - (Dohsetle) Neleri?
L - Atları yani.
N - Deli mi ne?
(Sığınyarak ondan uzaklaşır.)
- L - Kızlar onları iç gıcıklayıcı bulur. Bir dönem okşanmağa, öpmeye doyanaz-
lar. Ben böyle bir dönem geçirdim. Onları başka bir şey yerine koyuyorsun galiba.
N - Böyle takılmalar, taşlamalar sürüp giderken...
ART - Evet, ne oldu?
N - (Dysart'a, kendini savunurcasına) Hep onun yüzünden. Beni o bulaştırdı bu işe.
ART - Neler söylüyorsun? Bir gece demiştin. Ondan ötesini dinleyelim.
(Durma)
N - (Dysart'a) Cumartesi gecesi... kapatıyorduk.
L - Beni gezmeye götürmek ister misin?
N - Ne dedin?
L - (Heyecansız) Bu gece beraber çıkalım ister misin?
N - Eve gitmem gerek.
L - Neden?
(Alan sahne gerisine doğru kaçmaya çalışır.)

AN - Beden beklerler beni.
 LL - Telefon edip gelmeye gideceğini söyle,
 AN - Olmaz,
 LL - Niçin ?
 AN - Beklerler beni.
 LL - Bak Ya birlikte çıkıp biraz eğleniriz ya da sen gidip her zamanki gibi o can sıkıcı evine kapanırsın. Ben de benimkine tabii. Başka yolu var mı bunun?
 AN - Peki..Nereye gideriz?
 LL - Sinamaya...Winchester'de Açık saçık bir film varmış. Ben hiç görmedim öylesini. Sen gördün mü?
 AN - Hayır
 LL - Görmek istemez misin ?Ben merak ediyorum doğrusu...Birbirlerine sarılıp ihtirasla soluyan o iriyarı İsveçliler...Ne dersin?
 AN - (Sıratarak) Olur..
 LL - Hah şöyle!
 (Alan arkasını döner)
 SART - (Anlatmaya devam et lütfen.
 (Alan kareden çıkar)
 AN - (Dysart'a)Yorgunum şinde.
 SART - Haydi,burda kesemzsın.
 (Dairenden fırtına gibi geçip Dysart'ın karşısına geçer)
 AN - Sana yorgunum dedin. Yatıp uyumak istiyorum..
 SART - (Sortçe)Olmaz... Bana filmi anlatmanı istiyorum.
 AN - (Düşmanca)Nesini anlatmanı istiyorsun...Nesini?...Derbat,Doktan bir filimdi.
 (Atlari oynayan oyuncular çabukca kareye gelirler.Sırtlarında Spor ceketler,yaşmurluklar vardır.Sıraları seyirciyle paralel duruma getirirler.Oturup ön tarafa doğru bakarlar.
 SART - Niçin ?
 AN - Meraklı mondebur.
 SART - Niçin?
 AN - Çünkü ...Neyse-Girdik sinamaya.

29.SAHNE:

(Rok müziği birden patladıktan sonra hemen azalır.Işıklar kararır. Alan tekrara kareye girer.Jill ayağa kalkar.Karanlık bir sinama salonunda güçlülkle yollarını buluyormuş gibi ön sıraya doğru ilerlerler.)
 - (Dysart'a)Bir sürü erkek vardı orada.Jill'den başka kız yoktu.
 (Sıranın ucunda oturan bir seyirciyi iterek yan yana otururlar.

Tiyatrodaki asil seyircinin başları üstüne olduğu farzedilen sinema perdesini seyretmeye başlarlar. Bir spot ışığı Alan'ın yüzünü aydınlatır.)

Biz oturur oturmaz film başladı. Alıkca bir şey. Başlangıçta bekle Allah bekle, hiç bir şey olduğu yok. Brita diye bir kız, var onlatı yanında Bir eve gidiyor. Orada kendinden kabaca bir oğlan var. Kızayiyecek gibi bakıyor ana kız hiç tınmıyor. Sonunda dış yapıyor kız. Danyoya gidip bütün giysilerini çıkartıyor, birer birer... Yavaş yavaş... Ama oğlanın anahtar deliğinden gözetlediğini çakmıyor hiç...

(Tahrik olmağa başlar) DİŞİSTİ NÖĞRÜSÜ. Su damlaları göğüslerinin üstüne düşüyor, oradan sıçrayıp daha aşağılara...

(Frank arka taraftan sinsice kareye girer şapkası elinde boş bir yer arar.)

- İlk kez mi bir kıızı çıplak görüyordun ?
- (Dysart'a) Evet, her tarafı ayan beyandı, (Strafına bakınarak) Strafindeki bütün erkekler gözlerini dökmiş bakıyorlardı, Sanki kilisedeymiş gibi, nefes almıdan, suspus, sanki bir çeşit cemaatmış gibi... Sonra (Dabasını görür). Eyvahl.

(Aynı anda Frank da onu görür.)

- Alan?
- Başıma gelenler!
- Ne var?
- Babam.
- Nerede ?
- Arkada. Gördü beni!
- Emin misin ?
- Evet.
- (Bağırır) Alan!
- Eyvahlar olsun.

(Alan yüzünü kızın omuzuna saklamağa çalışır. Babası sıraların arasından ona yaklaşır.)

- Alan, iğitiyorsun beni, iğitmiyormuş gibi yapma.

- Şşşş.

- (Yaklaşarak) Gelir misin? Yoksa yanına geleyim mi?
(Sus. Kapat çeneni. Sesleri.)

Buraya gel dedim.

- (Dişlerini gıcırdatarak) Geber.

(Gürültüler artarken ayağa kalkar. Jill de kalkıp onu izler.)

- Gittin mi?

- (Dysart'a) Başka ne yapabildim ? Masıyordu yaygarayı. Herkes kapat çeneni diyordu.

(Geçenlerken protesto makamında ayağa kalkan seyircilerin arasında dışarı çıkarlar. Seyirciler çabukça sıraları yerleştirerek kareden ayrılırlar.

(Dysart kareye girer.)

(Sinema ışıkları artar ama soğuk kalır. Gece vakti, sokaklar. Üçü sıra halinde daire boyunca öne doğru gelirler. Frank şapkası başında, önüne yürür. Sol parmaklığın arkasında, durup, durup, sıkıntıdan utunçtan kaskatı ileribakar. Alan çok sinirlidir.

- (Dysart'a) Üçümüz bir arada, caddeye çıktık. Acayip bir durum. Orada otobüs durağında birbirlerini tanımayan üç kişi gibi sıra olmuş bekliyorduk. Sapsarı olmuştum, babam, ter içindeydi. Bize hiç bakmıyordu. Beş dakika filan geçti aradan. Ben konuşmağa çalıştım. Dedim ki: (Babasına) O-o-oraya ilk gidişim. Daha önce adımımı bile atmadım. Yemin ederim

(Dysart'a) Duymazdan geliyordu. Jill bir şeyler söylemeye çalış

- Doğru söylüyor Day Strang. Oraya gitmeği Alan istemedi. İsteyen benim.

-(Dysart'a) Bomboş gözlerle ileriye bakıyordu. Sıkıntıdan kahroluyordum.

- Böyle filimlerde ben a, ne ayıp filan demem. Sadece saçma bulurum.

- (Dysart'a) Otobüs gelmek bilmiyordu. Orada bekleye bekleye ağaç olduk... Sonra da birden konuşmağa başladı bizimki, (Frank şapkasını çıkarır.)

- (Dik) Şunu bilmenizi isterim. Her ikimizinde. Bu akşam sinema müdürünü görmeğe gelmiştin. İş konuşmak için çağırmıştı beni. Mesleğim basımcılık tır. Bayan. Sinemalarda da afiş bastırırlar. Oraya sadece bu maksatla geldin. Afiş meselesini konuşmak için. Beklerken, başıma içeriye bir uzatayım, dedim; Hepsi o kadar. Belediyeye şikâyet edeceğim tabii, Böyle filimler gösterdiklerinden hiç haberim yoktu. Bir daha da görmekmem bu adamlarla.

- (Anlayışla) Tabii, tabii.

- Bu iyice anlaşılсын da...

- (Dysart'a) Osırada otobüs geldi.

- Haydi bakalım Alan.. Düş önüne.

(Sahnenin önüne doğru yürür.)

- Gelmiyeceğim.

- (Dönerck) Fazla söze lüzum yok, Genç bayana veda et.

- (Utangaç ama kesin) Ben burada kalıyorum . Onu evine kadar geçireceğim. Böylesi yakışık alır.

(Durma)

- (İstifini bozmamağa çalışarak) Pek âla, eve dönmek lûtfunda bulunduğun zaman görüşürüz...pek âla...

(Asıl sırasına, karısının yanına geçer. Karenin üstünden oğluna bakar. Bakışırılar. Sonra yavaşça yerine oturur.)

- (Dysart'a) o bindi: Biz binmedik. Oturup candan baktı bana. 1. Ben de...

- (Yumuşak) Evet ?

- Yüzünü gördüm. Korku okunuyordu yüzünde. Korkm uştı.

- Senden mi?

- (Dysart'a) Korkunç bir şeydi. Jill'in evine yürüyerek gittik. Altı kilometre yol. Elim ayağım titriyordu.

- Sen de mi korkmuştun ?

- (Dysart'a) (HİDEŞİNİ GÖSTERİR.) Şuramabir delik açılmış da hava giriyordu sanki!

(Daire boyunca geriye doğru yürümeğe başlar.)

31. SAHNE

(Kız olduğu yerde durur)

- (Başkalarının dönüp baktığını farkeder.) Alan!

- (Dysart'a) Yolda insanlar dönüp dönüp bakıyorlardı.

- Alan !

- (Dysart'a) Otobüst uzaklaşırken bana bakışı gözümün önünden gitmiyordu... o benden korkuyordu, bense ondan... Ocaka satışlarını görür gibi oluyordum, "Bilmem kavradın mı? Kafanı geliştirmelisin Alan" Geç kalacağını söylediği geceler geliyordu aklıma. "Yemeğimi socak tut, Dora! Zavallı baban, ne kadar da çok çalışıyor" Ah canına yandığımı... İki yüzlü adam ... Pis moruk !

(Yumruklarını sıkarak durur.)

- Hey! Ne koşuyorsun öyle beklesene beni.

(Kız arkasından koşar, Alan bekler) Ne düşünüyorsun ?

- Hiç bir şey.

- Benim vazifem değil mi?

(Güler)

- (Dysart'a) Birden gülmeğe başladı.

- Kusura bakma, ama ne kadar glünç bir durum, düşünsene.

- Neymiş gülünç olan ?

- Onu böyle suç üstü yakalamamız .Aslında korkunç bir şey ama çok da gülünç aynı zamanda.

- Öyle mi? (Başka tarafa döner.)

- Dur bekle... Özür dilerim, biliyordum allak bullak oldum. Ama kıyamet kopmadı ya ne yapıyordun adamcağız ? Bizim yaptığımızı. Başma sapan bir...

seyrediyordu. Babasının oğlu diyeceğim sana... Hey, hahi o kız duş yaparken gözlerini dört açmış bakıyordun değil mi?

(Alan dönüp kıza bakar.)

Yaşlı insanların geri kafalı, dar görüşlü olduğunu söyler dururuz. Ama yoldan çıktıklarını görünce de biz kızarız.

YSART - Sen ne düşünüyordun bu konuda ?

LAN - (Dysart'a) Biliyorum. Bokakdaki insanlara bakmağa başladım. Çoğu meyhanelerden çıkan erkeklerdi. Zihnimde çakı çakı verdi birden hepisi bu işi yapıyorlardı. Hepsi ... Sadece baba değil bu adamlar, Aletleri de var. Babamda baba değil sadece . Onunda aleti vardı. Biliyormusun? Daha önce daha önce hiç düşünmemiştim bunu.

(Durma)

Kırlara açılmıştık.

(Tekrar yürür. Jill onu izler. Köşeyi dönüp sağdan sahne önüne gelirler.)

Ha babam yürüyorduk. Babamı düşünüyordum. Hiç bir özelliği olmayan kuru başına, zavallı bir herif.

Durur birden bilincine varmışca sina, Jill'e) Zavallı herifin biri.

LL - Tamam. Doğru söyledin.

AN - (Hazmetmeğe çalışarak) Başka nesi var adamın ? Annen var tabii, ama o o o !

LL - Bir şey vermez mi babana ?

AN - Kalıbımı basarım ki bir şey vermiyordur adama. Tamam. Tastamam.

Çünkü o hanım hanımcık kadınlarla, efendiden erkekleri beğenir. Çünkü öyle kadınlarla erkekler...

LL - (Muzipce) Hiç soyunmazlar değil mi ?

AN - Tanrı esirgesin.... Öyle ayıp şeyler yaparlarmı hiç? Soyunsalar annem Melon şapkalar ya da külot pantollarla örtmeğe kalkardı. çıplaklıklarını (Jill güler)

SART - Annenin babana karşı haksızlık etmiş olabileceğini ilk kez mi düşünüyordun ?

AN - İlk kez.

SART - Neler duydun ?

AN - Bir acıma duygusu. Babama karşı yani. Zavallı moruk, o da tıpkı benim gibi, diye düşündüm. O da tıpkı benim gibi caftan, gösterişten, iffetli hanımlarla nezihten boylerden nefret ediyor. Geceleri tek başına çıkıp gizli gizli kendi işini görüyor, benim gibi. Hiç fark yok aramızda, Tıpkısı tıpkısına birbirimize benziyoruz.

(Umutsuzca durur. Sonra biraz geriye doğru kaçar.) Tanrım !

SART - (Ciddi ve sert) Anlat !

AN - Konuşamıyacağım artık.
SART - Elbet konuşacaksın.Ne güzel k...ya daun deminden beri.
AN - (Dysart'a) Ne olur, ne olur konuşturmayın beni.
SART - (Kesinlikle) Düşünme.Sadece cevap ver.Babanın sırrını öğrenince bir an mutlu oldun değil mi ? Şalınız senin değil bir çok insanın da sırları sırları lduğunu anladın.
AN - (Dysart'a) Evet.
SART - Rahatlamıştın değil mi? Artık her şeyi yapabilecektin.
AN - (Dysart'a) Evet.
SART - Ya kız ne yapıyordu ?
AN - (Dysart'a)Elimi tutuyordu.
SART - Hoşuna gidiyor muydu. ?
AN - (Dysart'a) Çok !
SART - Neler düşündüğünü hatırla.Sanki şimdi omuyormuş gibi,tam şu anda. Aklından ne geçiriyorsun ?
AN - (Dysart'a)Gözleri...Güzel gözleri olan asıl oydu.Gözlerimi gözlerin-denayırıramıyorum.Çünkü asıl bakmak istediğim...
SART - İsteddiğin,göğüsyerişdi.
AN - (Dysart'a) Evet.
SART - Filimdeki gibi.
AN - (Dysart'a) Evet...
Sonra elini tırnaklıyor hafifce.
LL - Çok hoşsun,biliyormusun ?
AN - (Dysart'a) Sırtımda gezdiriyor tırnaklarını...Yüzü sıcacık...Gözler
SART - Çok mu istiyorsun onu ?
AN - (Dysart'a) Evet.
LL - Gözlerine bayılıyorum.
(Alanı öper fısıldıyarak)
Haydi gidelim.
AN - Nereye ?
LL - Bildiğim bir yer var.Buraya çok yakın.
AN - Neresi ?
LL - Süprüz!...Haydi gel.
(Daire etrefında dönerek sol geriye doğru koşar.)Selene4'
AN - (Dysart(a) o önden koşuyor.ben izliyorum.Sonra,sanra,sanra.
(Durur)
SART - Evet ?
AN - (Dysart'a)Ne demek istediğini anlıyorum.
SART - Neyi?Neyi?Seni nereye götürdü ?

- (Jill'e) Ahıra mı ?

- Tabii.

32.SAHNE

(Koro uyarır gibi bir maraltı çıkarır. At oyuncular girer maskeli törensel bir biçimde önce başlarının üstüne havaya kaldırarak Seçkin ortadaki tünelde durur.)

- (Kıvrınarak) olmaz!

- Burdan ala yer mi olur ?

- İstemem.

(Başını öbür tarafa çevirir.)

-Yoksa eve gidip babanla yüzleşmek mi istiyorsun şimdi ?

- Hayır.

-Gel öyleyse.

(Alan solda duran atın yanından ürkekçe geçer.At boynunu kıvrır okurcasına bir adım atar oda doğru.)

-Size gitsek olmaz mı?

-Olmaz.Söyledim ya,annem eve erkek getirmemi istemez.İyi...

-Hiç de değil...

- Yumuşacık,sıcaçık....

-Olmaz.

- Niye olmazmış ?

- Ya onlar ?

-Dalton çoktan yatmıştır.Kuzum ne oluyor sana ? İstemiyormusun ?

-(İstekle kıvrınır.) İstiyorum.

- ÖYLEYSE ?

-(Yılğınca)Onlar! Onlar!

-Kimler ?

- (ALÇAK SESLE) Atlar.

-Atlar mı? Allah iyiliğini versin.Aklından zorun var galiba ne demek istiyorsun.

(Alan titremeğe başlar.)

Her tarafın zangır zangör titriyor.Ellerin buz gibi samanın altına girelim orada ısınırsın.

- (Ellinden kurtulmağa çalışır.) Hayır.

-Ne oluyorsun yahu? Neyin var senin.(Sesizlik-Alan kıza bakmaz.)

Dak,atları görmek beyefendimizi tedirgin ediyorsa kapıyı kapatırız olur biter.Tamam mı ?

- Hangi kapı bu? Anbar kapası mı?

AN - Evet.

SART - Ne yapıyorsan peki...İçeriye mi giriyorsunuz?

AN - (Dysart'a)Evet.

35.SAHNE

(Zengin bir ışık düşer.Alan kareye y.kardaki girişten hırsızlanmasına girer.Jill onu izler.Her iki taraftaki atlar gözden kaybolur.Seçkin tünele çekilip yarı karanlıkta belli belirsiz görünecek şekilde durur.)

SART - A'ak bastığın yer tapınak,hem de tapınağın en kutsal yeri değil mi?

AN - (Dysart'a)Kahrolarak)Ne yapayım?Kıza söyliyemiyorum,anlatamıyorum derdimi.

(Jill'e)Kapıyı sıkıca kapa)

LL -- Peki,peki! Delisin sen.

AN - Kilitle.

LL -Kilitliyeyim mi?

AN - Evet.

LL - Tövbe tövbe!Bski,külüştür bir kapı alttarafı,Sana ne oluyor kuzum? Atlar bölmelerinde kapalı.Dışarı çıkamazlar...Neyin var senin?

AN - Neyim mi var?

LL - Betin benzin atması.

AN - Kilitle dedim.

LL - Şşşşş.Dalton'u uyandıracaksın.Yerinden kımıldama,budala!

(Mimikle sahne gerisindeki ağır bir kapıyı kilitler.)

SART - Ambarı tarif et bana.

AN - (Etrafında yürüyerek Dysart'a)Kocaman bir depo.Her taraf saman dolu şurada burada aletler var.(Birinci perdede bıraktığı yerde bulmuş gibi parmaklıktan bir şey alır.)Bir maya demiri.

(Onu çabukça yere atıp hızla oradan uzaklaşır.

SART - Evet,evet?

AN - (Dysart'a)Bu büyükkapının ardında...

SART - Atlar mı var ?

AN - Atlar.

SART - Kaç tane?

AN - (Dysart'a) Altı.

SART - Jill,onları görmemen için kapıyı kapatıyor.

AN - Evet.

SART - Eeee...Şimdi ne oluyor?Haydi Alan göster bana.

LL - Gördün mü?Her taraf sımsıkı kapalı.Yalnız ikimiz varız...Geñ oturalım. şuraya.Dikilmesine öyle karşıda .

(Solda aynı sıraya otururlar.)

Eh,nassın,bakalım?

- AN - (Çabukça) İyiyim.
(Kız hafifçe Alan'ı öper. Alan'da karşılık verir. Birden, Sahne dışı daki hafif nal tıkırtıları sıçramasına sebep olur.)
- LL - Ne var?
(Alan başını sesin geldiği tarafa çevirip dinler.)
Korkma, kimse yok orada. Duraya gelsene. (Jill eline dokunur. Alan & Jill ona döner.) Ne yunuşak ne takli insansın. Bayılıyorum buna!
- AN - Sen de öylesin... Yani....
(Kızı birden öper. Nal ses leri daha fazla işitilir. Alan kızdan kopup sahne gerisine doğru koşar.)
- LL - (Kalkarak) Ne oldu gene ?
AN - Hiç.
(Kız ona yaklaşır. Alan dönüp Jill'in yanından geçer. Çocuğun çok keyifli olduğu bellidir. Kız bir an ona bakar.)
- LL - (Hafifçe) Kazasını çıkar.
AN - Ne ?
LL - Sen çıkarırsan ben de çıkarırım.
(Alan kıza bakar. Bir durma. Kız kazasını başından çıkarır. Alan seyreder. Sonra kendi yün hırkasının fermuarını açar. Her ikisi de pantolon çoraplarını, paltolarını çıkarırlar. Işığın hafifçe arttığı karede birbirlerine köşegenlemesine dururlar.
- AN - Sen çok... Çok...
LL - Sen de... (Durma) Gel buraya.
(Oğlan kıza, kız oğlana yaklaşır. Ortada buluşup kuşaklaşırlar.)
- AN - (Dysart'a) Ağızını, ağzımın içine verdi. ne güzel şeydi bu. Ne güzel!
(Kızla oğlan kıkır kıkır gülmeğe başlarlar. Alan Jill'i karenin ortasında yunuşakça yere yatırır ve hevesle üstüne eğilir. Birden bire Küheylan sesi ortalığı kaplar. Tahta üstüne atların nal seseleri. Alan, kaskatı olmuş, doğrulur. Ağız vucudu üstünden ileriye bakar.)
- SART - Evet, o zaman ne oldu Alan ?
AN - (Dysart'a) kabaca Koydum.
ASART - Öyle mi?
ANE - (Dysart'a) Koydum.
SART - Sahi mi?
AN - (Dysart'a) Evet.
SART - Kolay oldu mu?
AN - Evet.
SART - Etraflıca anlat.
AN - Anlattım ya işte.
SART - Eksiksiz anlat.

- Koydum.

- Öyle mi?

- Sonuna kadar.

- Tabii doğru.

- Doğru mu?

- Doğru dedik ya.

- Doğru mu?

- Dedik ya

- Bana GERÇEĞİ söyle Alan. Geçekten yaptın mı bu işi? ...

- (Dysart'a) Siktirol.

.. (Alan yüzü koyun yere yığılır. Jilb arka üstü elleri arkasında, yüzü seyirciye çevrik yatar. Bir duraklama.)

.. (Müşfikçe) Ne oldu? Yapamadın değil mi? Çok istediğin halde.

- (Dysart'a) Kızı... göremiyordum bile..

- Ne demek istiyorsun?

- Dysart'a) Yanlız o vardı karşımda. Kızı her öpüşümde aramıza giriyordu?

- Kim?

- (Dysart'a) Biliyorsun kim! Kıza dokununca, ona dokunmuş gibi oluyordum .. Oydu- alkım da... Elimin okşayışını bekliyen onun omuzları, onun böğürü... Kurtulmaya çalıştım. Kıza, hep kıza bakıyordum...

Ama gözlerimi kapatınca o dikiliyordu karşıma. Karnındaki dalğa dalğa Yollar... (Dehşet içinde) Kızın eti bir şey söylemiyordu bana. Onun boynundaki köpüğü, onun terli derisini istiyordum. Et değil at, at derisi.... Ondan sonra kıızı öpmek bile gelmedi içimden, öpemedim.

- (Jill doğrulup oturur.)

- Ne oldu sana ?

- (Elini iterek) bırak!

.. (Doğrulup köşeye, parmaklıkların arasına sığınır. Kafese kapatılmış küçük bir hayvan gibidir.)

- Alan.

- Kes sesini!

- Aldırma... Üzülmeye, değmez. Olur böyle şeyler... Üzülecek bir şey yok bunda... Dence hiç önemli değil.

.. (Alan hazla yanından geçip, öne doğru gelir.)

Alan bana bak... Alan?... Alan!

.. (Alan parmaklığın yere çöküp kalır.)

- Git burdan!

- Ne ?

- (Hafifçe) Git.

- Gaygılanacak bir şey yok ki. Bu herkezin başına gelebilir.
-Defol .

(Görünmeyen demiri kapar.)DEFOL:

- Bırak onu elinden!

- Rahat bırak beni.

- At onu elinden Alan! Çok tehlikelidir. At! At dedim.

(Alan demiri atıp Jillden uzaklaşır.)

-Hele birine söyle...Hele birine söylediğini işiteyim...

- Sen ne sanıyorsun beni? Ben senin dostunum, Alan..

(Kız Alan'a yaklaşıp.)

Dinle...Senin hiç bir şey yapman gerekmez...Anla bunu...Şuraya,
Sahmanların üstüne uzanıp- konuşsak ne dersin ?

- (Hafifçe) Lütfen...

- Konuşurduk sadece.

- Yalvarırım.

- Peki, peki, gidiyorum...Bırakta giyineyim önce.

(Kız acele acele giyinir.)

- Hele söyle birine... Gisteririm sana...

- Sus Allah aşkına! Neden baha inanmıyorsun? Büyütülecek bir şey yok
ortada.

(Durma)

Hem merak etme kim seye birşey söylemem. Söylemeyeceğimi bilirsin
zaten.

(Durma. Alan kıza sırtını çevirmiş durur.)

İyi geceler yleyse, Alan..Keşki...Keşki...

(Alan tıslayarak ona döner. Yüzü altüst olmuştur. Cinlenmiş gibidir.

Kız dehşete düşerek dönüp kapıyı açmaya çalışır. Anbardan ayrılır.

Arkasından kapıyı kapatır. Seçkin'in belli belirsiz gövdesinin yanın
dan geçerek tünele dalar.)

34. SAHNE

(Alan yalnız ve çıplaktır.)

(Hafif bir mırıltı ve ayak tıkartıları. Çocuk artan bir dehşetle
etrafına bakınır.)

- Ne oldu ?

- (Dysart'a) Oradaydı. Kapının ardında. Kapı kapalıydı ama oradaydı o...
Her şeyi görmüştü. Sesini işitiyordum. Gülüyordu bana.

- Gülüyor muydu ?

-(Dysart'a) Alay ediyordu...

(Alan sahne önüne yakın durup tünele doğru bakar. Karede büyük bir

suskunluğun ağırlığını sezer.

(Sessizliğe, korku içinde) Dostum - Üçü gönüllü... bağışlayıcı Küheylanım benim. Merhametini esirgeme benden. (Sessizlik) Ben değildim o günahı işleyen BEN değildim. Bağışla beni... Gene bas bağrına.

Yalvarırım. YALVARIRIM!

(Karenin Öne yakın ağzında diz çöküp korkular içinde kapıya doğru bakar.)

Bir daha yapmam. Yemin ederim ki bir daha yapmam.

(Sessizlik.)

(İnler gibi) Yalvarırım!

- Ya o? Ya o ne diyor?

- (Dysart'a fısıldayarak) Benimsin. Sen benimsin... Ben seninim, sen de benim.... Sonra gözlerini görüyorum, evinden uçmamış gözlerini.

(Seçkin tünelin ortasından amansız adımlarla yavaş yavaş yaklaşmaya başlar.) Görüyorum görüyorum. Her zaman, her yerde görüyorum seni her zaman, her yerde görünem seni, sonsuzadek!

- Hele öp birini, Gözleri üstündedir.

- (Dysart'a) evet.

- Hele yat biriyle, iki gözüm iki şahin gibi iner üstüne.

- (Dysart'a) Evet.

- Hep beni göreceksin... Beni göreceksin de elin ayağın titreyecek, Beni göreceksinde yarıda kalıca her işin... Başarısızlıklar birbirini kovalıyacak sonsuza dek.

(Çocuk acı içinde omuzlarını kavrayarak döner.) Sesin Tanrının kışkacı bir tanrıdır. Seni görür, Alan, sonsuza dek seni görür. Seni görür! Seni görür!

- (Dehşet içinde) Gözler. hiç kapanmayan apak kesilmiş gözler. Alev Alev yanan gözler. Üstüne üstüne geliyor. Tanrı görür! HAYIR!

(Durma, kendini toparlamaya çalışır. Sahne kararmaya başlar. Daha sakın.) Yeter Küheylan yeter!

(Ayaga kalkar sıraya gider görünmeyen demiri alır. Yavaşça sahne gerisindeki Seçkine doğru, silaha çıplak sırtına doğru saklayarak ilerler. Elini uzatıp Seçkinin maskesini okşar. Yumuşakça) Küheylan soylu Küheylan sağdık ve NÜKÜN? Tanrı Kulu... Her şeyi gören Tanrı ...

HIÇ BİR ŞEY GÖRMİYORSUN ARTIK!

(Seçkinin gözlerini oyar At can acısıyla tepinir gittikçe artan çılgınlıkla Tiyatroyu doldurur. Alan öbür iki atada saldırıp parmaklık üzerinden onların gözlerini kör eder. Onlarından tepinmeleri işitilir. Bunlar olup bitirken üç at daha amansızca ışık konilerinde belirir.)

Bunlar ilk üçü gibi doğal görünümlü hayvanlar değil fakat birkabus-
tan fırlanmış korkunç yaratıklardır. Gözleri, burun delikleri, ağızları
alevler saçar. Bunlar yargılayan cezalandıran, acımasız ifritlerdir.
Parmaklıkta durmayıp kareye saldırırlar. Alana doğru yü ürlerken
çocuk umuksuzca onlara doğru... Karanlıkta çıplak vücuduyla
yükseklere sıçrayarak kollarını yukarıya kaldırır ve başlarına vurur.
Çığlıklar artar. Başka atlarda kareye dalar. Bütün mekan kör edilmiş
atlarla dolup taşar. Çocuk kendini onların tekmelerinden korumaya
çalışır. Sonunda atlar karanlığa dalıp gözden kaybolurlar. Gürültü
birden biter. Sadece Alan'ın bir senir nöbeti içinde avaz avaz bağardı-
ğı işitilir. Alan yere yığılırken görünmeyen demirle kendi gözlerini do-
vurur.)

- Bul beni! Bul beni! Bul beni! ÖLDÜR BENİ! ÖLDÜR BENİ!

35. SAHNE

Işıklar çabukça aydınlanır. Dysart hızla gelip soldaki sıranın üstü-
ne bir battaniye fırlatarak. Alana koşar. Çocuk yerde debelenmektedir.
Dysart onun ellerini gözlerinin üstünden zorla ayırır. Çocuğu kucak-
layıp sıraya götürür. Çocuk Dysart'a sarılarak ona sıkı sıkı tutunur.
Soluk soluğadır. Çalınca çarpın-
mayla tekmeler atar. Dysart onu yatırır. Başını sıraya bastırır. Çektiği
işkenceye hafifletmek, yatıştırmak için durmadan konuşur.

- Dur canım dur hele... Şşşş... Şşşş... Şimdi sakın ol canım. Yat sırt
üstü kendini rahat bırak... Derin derin soluk al soluk ver... Al...
Ver... Al... Ver...

(Çocuk hırıltılı bir sesle soluk alıp verir. Hırıltılar gittikçe azal-
ır. Dysart üstüne battaniyeyi örter. Alan derin soluk almaya devam
eder.)

Aferin... Aferin yavrum... Geçmiş olsun Alan Hepsi bitti kurtuldun
artık... Sana musallat olmayacak bir daha ... Bir daha görmeyeceksin
onu bir düşünsene. Artık karabasanlar yok, korkulu geceler yok...
iyileşeceksin. İyileştireceğim seni, söz veriyorum... Burda kalacaksın
burda ama bende yanında olacağım. On un için pek sıkılmazsın.
Güven bana.

(Dysart doğrulur. Çocuk sesizce yatar.) Uyu şimdi. Derin bir uykuya
dal. hakettin bunu. İyileştireceğim seni.

(Karenin ortasına gelecek şekilde geri geri gider. Işık biraz çoğalır
Durma.)